

Lovforslag nr. L 9. Fremsat den 7. oktober 1998 af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen)

Forslag

til

Lov om Det Centrale Personregister

Kapitel 1

Lovens formål og administration

§ 1. Formålet med loven er at sikre, at

- 1) enhver, der er omfattet af § 3, stk. 1, har et personnummer,
- 2) Det Centrale Personregister (CPR) indeholder grundlæggende personoplysninger om enhver, der har et personnummer,
- 3) enhver folkeregistreres på den adresse, hvor vedkommende faktisk bor eller opholder sig, og
- 4) oplysningerne i CPR på en hensigtsmæssig måde kan videregives til offentlige myndigheder og private med en berettiget interesse heri.

§ 2. Indenrigsministeriet administrerer CPR sammen med kommunerne i overensstemmelse med denne lov. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for kommunernes medvirken ved CPR's vedligeholdelse. Kommunernes varetagelse af opgaverne efter denne lov sker på grundlag af CPR eller, efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse, andre registre, som er dannet alene på grundlag af CPR og indeholder de pågældende oplysninger i ajourført form.

Stk. 2. Andre myndigheder deltager i vedligeholdelsen af CPR i overensstemmelse med regler fastsat af vedkommende minister efter forhandling med indenrigsministeren.

Stk. 3. Indenrigsministeriet forestår samordning og bedst mulig anvendelse af CPR's oplysninger i andre private og offentlige systemer.

Kapitel 2

Personnumre og andre oplysninger i CPR

§ 3. Enhver skal have tildelt et personnummer, hvis vedkommende

- 1) er folkeregistreret eller folkeregistreres her i landet på grund af fødsel eller tilflytning fra udlandet,
- 2) inddrages under ATP,
- 3) ifølge skattemyndighederne skal have et sådant i forbindelse med skattesagsbehandling her i landet.

Stk. 2. Indenrigsministeriet sørger for, at personnumrene bliver tildelt, når den pågældende myndighed har konstateret, at betingelserne for tildeling er opfyldt.

Stk. 3. Indenrigsministeriet sender meddelelse til vedkommende om personnummertildelingen ved

- 1) registrering af en fødsel,
- 2) førstegangsregistrering af tilflytning fra udlandet, og
- 3) ændring af personnummer, jf. stk. 5.

Stk. 4. Enhver har ved henvendelse til en kommune ret til at få en attestation for sit personnummer mod betaling af indtil 52 kr. Kommunen kan kræve betalingen erlagt forud for afgivelsen af attestationen.

Stk. 5. Indenrigsministeriet tildeler nyt personnummer til personer ved fejl i de oplysninger, der indgår i deres personnummer.

Stk. 6. Indenrigsministeren fastsætter regler om personnummerets opbygning og kan fastsætte regler om registrering af et administrativt personnummer i CPR for personer, der ikke efter stk. 1 skal have tildelt et personnummer.

F. t. l. om Det Centrale Personregister

§ 4. Enhver med et personnummer tildelt efter § 3, stk. 1, registreres i CPR med de oplysninger, der er anført i bilag 1 til loven.

§ 5. Enhver, der registreres i CPR, skal opføres med sit fulde navn efter navnelovgivningen, i det omfang dette er teknisk muligt.

Stk. 2. Hvis en persons navn er længere, end det er teknisk muligt at registrere, sørger den registrerende myndighed for, at der sker en forkortet registrering.

Stk. 3. Personer, hvis navn er forkortet efter stk. 2, samt personer, hvis navn indeholder tegn, som det ikke er muligt at registrere i CPR, har ret til ved henvendelse til bopælskommunen at få indsat en markering i CPR, som angiver, at der er afvigelser fra det fulde navn efter navnelovgivningen.

Stk. 4. Hvis en persons navn i CPR efter stk. 1-2 er for langt til brug ved maskinel udskrivning (adressering), sørger Indenrigsministeriet for, at der i CPR dannes et adresseringsnavn for vedkommende. Dette navn skal, hvis det er teknisk muligt, indeholde hele efternavnet og mindst ét helt fornavn registreret efter stk. 1.

Stk. 5. Forkortelser efter stk. 4 foretages ved, at fornavn eller mellemnavn i nødvendigt omfang forkortes til 1. bogstav. Eventuelle forkortelser foretages i sidste fornavn eller mellemnavn før efternavnet, dernæst i næstsidste og så fremdeles. Hvis første fornavn og efternavnet overstiger det teknisk mulige for adressering, foretages forkortelserne tillige i efternavnet.

Stk. 6. Er den maskinelle forkortelse utilfredsstillende, registreres det bedst mulige adresseringsnavn, der så vidt muligt altid skal indeholde personens efternavn og mindst ét fornavn skrevet fuldt ud.

Stk. 7. Enhver har ret til ved henvendelse i sin bopælskommune at få registreret et adresseringsnavn på grundlag af det fulde navn, herunder at få ændret et adresseringsnavn. Adresseringsnavnet skal altid indeholde vedkommendes efternavn og mindst ét af vedkommendes fornavne skrevet fuldt ud.

Kapitel 3

Kommunens folkeregistrering

§ 6. Kommunen skal i CPR registrere enhver på dennes bopæl i kommunen, hvis vedkommende efter kapitel 4-6 skal være registreret her i landet. Ved bopæl forstås det sted (bolig), hvor

en person regelmæssigt sover, når denne ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor denne har sine ejendele.

Stk. 2. Kommunen skal registrere den, der ingen bopæl har, på vedkommendes faste opholdssted i kommunen uanset dettes karakter. For at opholdsstedet kan anses for fast, skal det have en vis varighed, hvorunder det ikke bevæges, jf. § 9.

Stk. 3. Kommunen afgør om en anmeldt flytning opfylder betingelserne for at blive registreret, jf. kapitel 4-6. Kommunen må ikke registrere en person på en adresse, hvis der er tvivl om, hvorvidt vedkommende bor eller opholder sig der, jf. stk. 1-2, men skal først undersøge sagen, herunder ved anvendelse af reglerne i § 10, stk. 2-3.

Stk. 4. Den hidtidige bopælskommune skal fortsat have registreret den, der intet fast opholdssted har, men kommunen skal registrere den pågældende som fraflyttet den tidligere adresse. Kommunen skal med mellemrum tage sagen op for at vurdere, om der kan fastlægges en egentlig adresse.

Stk. 5. Den hidtidige bopælskommune skal registrere den, der resultatløst er eftersøgt, som forsvundet, indtil vedkommende er fundet eller har givet sig til kende. Kommunen skal med mellemrum tage sagen op for at vurdere, om der kan fastlægges en egentlig adresse.

§ 7. Kommunen skal registrere personer, der anvender flere boliger her i landet med bopæl i den af boligerne, som de efter en samlet vurdering må siges at have mest tilknytning til. Ved afgørelsen af tilknytningen til en bolig, skal en lovlig bolig altid gå forud for en ulovlig bolig.

Stk. 2. Kommunens afgørelse efter stk. 1 træffes bl. a. efter følgende kriterier:

- 1) Antallet af overnatninger i boligen.
- 2) Boligens afstand fra det daglige arbejde.
- 3) Om ægtefælle eller samlever og børn bor i denne bolig.
- 4) Boligens størrelse og kvalitet.
- 5) Om personens ejendele opbevares i boligen.

Stk. 3. Hvis en helhedsvurdering efter kommunens vurdering ikke klart peger på én af boligerne som bopælen, kan personens eget ønske følges. Et sådant valg mellem flere mulige bopæle kan ikke ændres af den pågældende, før der

sker en ændring af de forhold, som forelå, da valget blev foretaget.

§ 8. Kommunen skal registrere et barn, hvis forældre ikke har samme bopæl, med bopæl hos den af forældrene, som barnet opholder sig mest hos, uanset hvem af forældrene der har forældremyndigheden.

Stk. 2. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, skal kommunen registrere barnet hos den af forældrene, som har forældremyndigheden, medmindre forældrene ved deres underskrift erklærer sig enige om, at barnet skal registreres hos den anden. Har forældrene fælles forældremyndighed, skal kommunen registrere barnet hos den af forældrene, som disse ved deres underskrift erklærer sig enige om.

Stk. 3. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke er enige om registrering, skal barnet forblive registreret på den adresse, barnet havde, før uenigheden opstod, såfremt denne adresse er en af de påståede adresser.

§ 9. Kommunen skal registrere en person, hvis eneste bolig er en båd, en campingvogn eller lignende bevægelig bolig, med adresse dér, hvis båden, campingvognen eller lignende fast befinder sig et sted. Hvis boligen ikke ligger fast, kan kommunen registrere personen i boligen, såfremt kommunen ikke er i tvivl om, at vedkommendes adresse er dér.

§ 10. En kommune, der får formodning om, at en person er registreret på en forkert adresse, skal undersøge sagen for at rette eventuelle fejl. Undersøgelsen foretages af den kommune, hvor vedkommende er registreret, medmindre der kendes en bestemt adresse i en anden kommune, hvor vedkommende menes at opholde sig. I sidstnævnte tilfælde foretages undersøgelsen af denne kommune.

Stk. 2. Kommunen kan til brug for sin stillingtagen efter stk. 1 afkræve vedkommende en nærmere redegørelse for dennes bopælsforhold.

Stk. 3. Kommunen kan endvidere afkræve offentlige myndigheder, fysiske og juridiske personer, herunder en husejer eller lejer, som har kendskab til forholdene, de oplysninger, der findes af betydning for en stillingtagen til sagen. Til

oplysning af sagen kan der optages forhør i retten, jf. retsplejelovens § 1018.

§ 11. Hvis en kommune efter foretagne undersøgelser af en sag mener, at en person er forkert registreret, skal kommunen skriftligt opfordre vedkommende til at melde flytning inden 14 dage, idet kommunen samtidig skal oplyse om grundlaget for denne opfattelse.

Stk. 2. Har kommunen ikke inden 14 dage efter, at brevet må antages at være kommet frem, modtaget nogen reaktion, som ændrer kommunens opfattelse af den korrekte adresse, eller har det ikke været muligt at kontakte vedkommende, søger kommunen for at registrere den korrekte adresse, herunder en eventuel udrejse.

Stk. 3. Kommunen skal skriftligt meddele vedkommende afgørelsen om adresseændringen og om grundlaget herfor.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om kommunernes orientering af tilflyttere på særlige adresser.

Kapitel 4

Indenlandske flytninger

§ 12. Enhver, der flytter, har pligt til senest 5 dage efter flytningen at anmelde denne til tilflytningskommunen. Anmeldelse kan også omfatte de medlemmer af husstanden, der flytter med, således at disse fritages for selv at anmelde flytningen.

Stk. 2. Anmeldelserne skal indeholde oplysning om den flyttendes

- 1) personnummer
- 2) fulde navn eller adresseringsnavn,
- 3) hidtidige adresse og bopælskommune,
- 4) fremtidige adresse og bopælskommune og
- 5) flyttedato.

Stk. 3. Kommunen kan kræve, at flytteanmeldelser skal være skriftlige og afgives på en særlig blanket.

Stk. 4. Kommunen kan nægte at modtage flytteanmeldelser tidligere end 4 uger før den angivne flyttedato. Hvis kommunen har en formodning om, at den anmeldte flytning ikke er korrekt, kan den til brug for sin stillingtagen anvende reglerne i § 10, stk. 2-3.

Stk. 5. Den, der har anmeldt en flytning, har ret til at få en kvittering af kommunen for anmeldelsen.

Stk. 6. Hvis en flytning, der er anmeldt til en kommune, opgives, skal anmelderen straks ori-

entere kommunen herom. Når flytningen er registreret i CPR, kan denne, herunder datoen for flytningen, kun ændres, hvis det overfor kommunen kan dokumenteres, at de registrerede oplysninger er forkerte.

§ 13. Hvis den, der flytter, ikke selv er i stand til at melde flytning, skal flytningen anmeldes af den, der er ansvarlig for den pågældende.

Stk. 2. Ved enhver anmeldelse af flytning for et barn af en anden end den af forældrene, som barnet hidtil har været registreret med bopæl hos, skal der, inden flytningen registreres, gives denne forælder mulighed for at udtale sig om anmeldelsen. Tilsvarende gælder ved anmeldelse af flytning for et barn, der hidtil har været registreret med bopæl hos begge forældre, når kun den forælder, der foretager anmeldelsen, flytter sammen med barnet. Hvis der samtidig anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, på barnets tilflytningsadresse, må denne ikke oplyses i forbindelse med forelæggelsen.

Stk. 3. Kommunen kan pålægge institutionsbestyrere og lignende at give løbende orientering om, hvilke personer der flytter til og fra den institution, som den pågældende bestyrer.

§ 14. Aftjening af værnepligt medfører ikke i sig selv en ændring af den værnepligtiges bopælsregistrering, men aftjeningen af værnepligt registreres i CPR, indtil den er aftjent.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for anmeldelse og registrering af værnepligtige i CPR.

§ 15. Det medfører i sig selv ingen ændring af en persons bopælsregistrering, at vedkommende indsættes eller anbringes i en af kriminalforsorgens institutioner fra sin hidtidige bolig her i landet, men anbringelsen registreres i CPR, indtil den ophører.

Stk. 2. En person uden anden bolig, som bor på en af kriminalforsorgens pensioner og ønsker at blive registreret dér, kan blive dette.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter efter aftale med justitsministeren nærmere regler for anmeldelse og registrering i CPR af personer omfattet af stk. 1.

Kapitel 5

Tilflytning fra udlandet

§ 16. Registrering i CPR af tilflytning fra udlandet kan kun ske, hvis opholdet her i landet skal vare over 3 måneder.

Stk. 2. Personer, som tilflytter fra et nordisk land eller et EU- eller EØS-land, har kun pligt til at anmelde tilflytning, hvis opholdet skal vare over 6 måneder. Personer, som tilflytter fra det øvrige udland, har pligt til at anmelde tilflytning, hvis opholdet forventes at vare over 3 måneder. Den flyttende skal anmelde tilflytningen til tilflytningskommunen senest 5 dage efter, at betingelserne i stk. 5 og § 17 er opfyldt. Anmeldelsen kan også omfatte de medlemmer af husstanden, som samtidig tilflytter og også opfylder betingelserne for tilmelding, således at disse fritages for selv at anmelde tilflytningen.

Stk. 3. Korte besøg i udlandet indebærer ikke en afbrydelse af fristerne i stk. 1-2 for ophold her i landet, så længe vedkommende i det anførte tidsrum sover flest gange her i landet.

Stk. 4. Hvis kommunen har en særlig grund til at tvivle på, at opholdet her i landet vil vare over 3 måneder, kan kommunen vente med at registrere tilflytningen, medmindre vedkommende kan forevise en dokumentation, der efter kommunens opfattelse sandsynliggør, at opholdet vil have den nødvendige længde. Personer, som indrejser første gang med en opholdstilladelse udstedt med henblik på varigt ophold, skal altid anses for at opfylde den tidsmæssige betingelse for registrering.

Stk. 5. Kommunen kan kun registrere en tilflytning, hvis vedkommende har bopæl eller fast opholdssted her i landet, jf. § 6, stk. 1-2, og desuden opfylder betingelserne i § 17.

Stk. 6. Uanset bestemmelserne i stk. 1-5 skal en dansk statsborger, der indrejser for at aftjene værnepligt her i landet, registreres som tilflyttet landet ved indrejsen.

§ 17. Registrering i CPR af tilflytning fra udlandet forudsætter for ikke-nordiske statsborgere, at disse enten har opholdstilladelse eller -bevis efter udlændingeloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller har et brev fra udlændingemyndighederne om, at de efter udlændingelovgivningen er fritaget for opholdstilladelse eller -bevis, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Tidligere anvendt opholdstilladelse eller -bevis skal ved registrering efter genindrejse være bilagt et brev fra udlændingemyndighederne om, at opholdstilladelsen eller -beviset ikke er bortfaldet eller ikke skal anses for bortfaldet. Hvis den endelige afgørelse bliver, at opholdstilladelsen er bortfaldet, underretter udlændingemyndighederne kommunen, der registrerer vedkommende som udrejst på den dato, der i udlændingemyndighedernes brev er angivet som udrejsedato, uanset om denne fortsat måtte opholde sig her i landet.

Stk. 3. Visum eller udrejsefrist i pas kan ikke sidestilles med opholdstilladelse. En tildelt udrejsefrist, der medfører ret til ophold i landet i over 3 måneder, kan ikke danne grundlag for registrering.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for personer, som fra udlandet indsættes direkte til afsoning i en af kriminalforsorgens institutioner.

§ 18. Udenlandske statsborgere, som enten er registreret i Udenrigsministeriets protokol eller er militærpersoner under NATO, registreres ikke i CPR som tilflyttet landet.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte personers udenlandske familiemedlemmer, som er en del af de pågældendes husstand, registreres ligeledes ikke i CPR som tilflyttet landet.

§ 19. Ved anmeldelse af tilflytning fra et andet nordisk land skal afleveres internordiske flyttepapirer.

Stk. 2. Der skal samtidig oplyses

- 1) evt. dansk personnummer, og
- 2) evt. medlemskab af den danske folkekirke eller af et evangelisk-luthersk trossamfund i udlandet.

Stk. 3. Der skal endvidere på forespørgsel gives oplysning om egne børn, ægtefælle og forældre, som ikke er optaget på de internordiske flyttepapirer.

§ 20. Ved anmeldelse af tilflytning fra udlandet iøvrigt skal der oplyses

- 1) fulde navn,
- 2) evt. dansk personnummer,
- 3) fødselsdato samt fødselsregistreringssted,
- 4) seneste adresse i udlandet,
- 5) flyttedato,
- 6) fremtidig adresse her i landet,
- 7) civilstand

- 8) evt. vielsesdato og -registreringsmyndighed,
- 9) evt. medlemskab af den danske folkekirke eller af et evangelisk-luthersk trossamfund i udlandet,
- 10) egne børn, ægtefælle og forældre, som ikke er omfattet af anmeldelsen, og
- 11) statsborgerret.

§ 21. Der skal forevises den nødvendige dokumentation for oplysningerne i §§ 19 og 20 samt for, at vedkommende opfylder § 17.

Stk. 2. Kommunen kan kræve, at enhver person, der er omfattet af en anmeldelse om tilflytning, inden registrering møder personligt frem.

Stk. 3. Kommunen har pligt til udtrykkeligt at gøre tilflyttere, som angiver, at de er medlemmer af den danske folkekirke eller af et evangelisk-luthersk trossamfund i udlandet, opmærksomme på, at dette indebærer, at de fremover vil stå registreret som medlemmer af folkekirken.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan bestemme, at der ved tilflytningen skal gives flere oplysninger end angivet i §§ 19 og 20.

§ 22. Ved tilflytning fra udlandet skal som tilflytningsdato registreres datoen for indrejse med de i stk. 2 og 3 nævnte undtagelser.

Stk. 2. Flygtninge, som har fået opholdstilladelse efter deres indrejse, skal registreres som tilflyttet landet på den dato, de overgives til integration i det danske samfund.

Stk. 3. Andre udlændinge, hvis registrering af tilflytning sker på grundlag af opholdstilladelse eller -bevis efter udlændingelovgivningen, som er udstedt efter deres indrejse, skal registreres som tilflyttet på datoen for udstedelsen af opholdstilladelsen eller -beviset.

§ 23. Indenrigsministeren fastsætter regler for kommunernes medvirken ved anmeldelse af tilflytning fra et andet nordisk land.

Stk. 2. Færøerne sidestilles i dette kapitel med et andet nordisk land.

Kapitel 6

Fraflytning til udlandet

§ 24. Enhver, som fraflytter til udlandet, skal registreres i CPR som udrejst, jf. dog § 24, stk. 5 og 6 og § 25, stk. 3. Vedkommende skal anmelde fraflytningen til bopælskommunen inden udrejsen. Ophold i udlandet over 6 måneder skal

altid anmeldes som en fraflytning til udlandet. Hvis opholdet i udlandet varer 6 måneder eller derunder, og den hidtidige bolig opretholdes til fuld rådighed, har vedkommende efter anmodning ret til at forblive registreret med bopæl dér, jf. dog § 25, stk. 2. Opretholdes den hidtidige bolig ikke til fuld rådighed under et ophold i udlandet på 6 måneder eller derunder, skal kommunen foretage en konkret vurdering af, om der er tale om en fraflytning til udlandet eller ej.

Stk. 2. Korte besøg her i landet skal ikke betragtes som en afbrydelse af opholdet i udlandet, så længe vedkommende i det anførte tidsrum sover flest gange i udlandet.

Stk. 3. Under ophold i udlandet omfattet af stk. 1, 4. pkt., stk. 5 og stk. 6, har vedkommende ret, men ikke pligt, til i CPR at få registreret den til enhver tid aktuelle udenlandsadresse som supplerende adresse.

Stk. 4. En udenlandsk statsborger, som udrejser for at aftjene sin værnepligt, skal uanset længden af opholdet i udlandet registreres som udrejst.

Stk. 5. Personer, som den danske stat har beordret udsendt til tjeneste uden for riget, skal uanset bestemmelsen i § 24, stk. 1, aldrig registreres som udrejst.

Stk. 6. En person, der samlever på fælles bopæl med en person omfattet af stk. 5 skal ikke registreres udrejst, såfremt de pågældende to samlevende har indgået ægteskab eller registreret partnerskab med hinanden eller opfylder betingelserne for at indgå ægteskab eller registreret partnerskab med hinanden og havde etableret fælles bopæl inden udrejsen. Tilsvarende gælder deres børn under 21 år, såfremt de har bopæl hos forældrene.

§ 25. Kommunen skal ved modtagelse af anmeldelse af fraflytning til et nordisk land udlevere internordiske flyttepapirer, som den flyttende har pligt til at aflevere til den lokale registreringsmyndighed på tilflytningsstedet.

Stk. 2. Enhver, som opholder sig i et andet nordisk land, skal registreres som udrejst, hvis den lokale registreringsmyndighed i tilflytningslandet meddeler, at vedkommende skal registreres som tilflyttet dette land.

Stk. 3. Kommunen kan først registrere personer, som har anmeldt fraflytning til et andet nordisk land, som udrejst, når den lokale registreringsmyndighed i tilflytningslandet har meddelt,

at vedkommende er registreret som bosat der, eller at der ikke skal ske registrering på grund af tilflytningslandets bestemmelser om eksterritoriale personer. I alle andre tilfælde forbliver vedkommende registreret i sin hidtidige kommune, eventuelt som fraflyttet den tidligere adresse.

Stk. 4. Kommunen skal til registreringsmyndighederne i et nordisk land give de oplysninger, som er nødvendige for disse ved vurderingen af bopælsspørgsmålet, jf. stk. 2 og 3.

§ 26. Anmeldelserne om fraflytning til udlandet skal indeholde oplysning om den flyttendes

- 1) personnummer
- 2) fulde navn eller adresseringsnavn,
- 3) hidtidige adresse og bopælskommune,
- 4) flyttedato, samt
- 5) eventuel fremtidig adresse eller bopælsland.

Stk. 2. Som fraflytningsdato for personer, som bliver registreret i et andet nordisk land, anvendes den dato, indflytningslandet registrerer som tilflytningsdato. I alle andre tilfælde registreres udrejsedatoen som fraflytningsdato. Dette gælder også for udenlandsophold, som efterfølgende viser sig at få en sådan længde, at den pågældende skal registreres som udrejst, jf. § 24, stk. 1.

Stk. 3. Under udenlandsopholdet har vedkommende ret, men ikke pligt, til i CPR at få registreret den til enhver tid aktuelle udenlandsadresse samt en eventuel kontaktadresse her i landet, hvortil offentlige myndigheder kan sende vedkommendes post.

§ 27. Indenrigsministeren fastsætter regler for kommunernes medvirken ved anmeldelse af fraflytning til et andet nordisk land.

Stk. 2. Færøerne sidestilles i dette kapitel med et andet nordisk land.

Kapitel 7

De registreredes beskyttelse mod videregivelse af oplysninger

§ 28. Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få navne- og adressebeskyttelse, således at vedkommendes navn og adresse i CPR ikke må videregives til private, jf. dog § 34, § 38, stk. 4, § 42, stk. 3-5, § 43, stk. 1, og § 45. Beskyttelsen bortfalder efter et år, medmindre vedkommende ønsker et tidligere bortfald, eller kommunen finder, at helt særlige for-

hold berettiger til en beskyttelse for længere tid end ét år.

§ 29. Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få registreret lokalvejviserbeskyttelse i CPR, således at vedkommende ikke optages i lokale vejvisere, jf. § 47.

Stk. 2. Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få indsat en markering i CPR, som sikrer, at vedkommende ikke modtager henvendelser i forbindelse med statistiske og videnskabelige undersøgelser, hvortil Indenrigsministeriet efter §§ 35-36 leverer oplysninger fra CPR eller foretager adressering og udsendelse af materiale.

Stk. 3. Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få indsat en markering i CPR, der fritager vedkommende for reklamehenvendelser på grundlag af oplysninger leveret af Indenrigsministeriet fra CPR til private efter § 38, stk. 1-4, jf. § 40, stk. 2, medmindre vedkommende er kunde hos modtageren af oplysningerne fra CPR.

§ 30. Personer med navne- og adressebeskyttelse efter § 28 er tillige beskyttet efter bestemmelserne i § 29, så længe navne- og adressebeskyttelsen er gældende.

Stk. 2. Har vedkommende fået registreret særskilt beskyttelse efter en eller flere af bestemmelserne i § 29 bortfalder en sådan beskyttelse først, når vedkommende giver bopælskommunen besked herom.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om kommunernes fremgangsmåde i forbindelse med tildeling af navne- og adressebeskyttelse.

Kapitel 8

Kommunernes og Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder

§ 31. Oplysninger i CPR og ældre folkeregisttermateriale kan videregives til en anden offentlig myndighed efter reglerne i lov om behandling af personoplysninger.

§ 32. Når en offentlig myndighed har brug for oplysninger, som er registreret i CPR, kan myn-

digheden indhente oplysningerne i CPR, jf. dog § 33, stk. 1.

Stk. 2. Indenrigsministeriet fastsætter vilkårene, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og betalingen, for videregivelse af oplysninger fra CPR efter stk. 1.

§ 33. Offentlige myndigheders enkeltforespørgsler om oplysninger fra CPR skal rettes til en kommune, som til dækning af sine omkostninger kan opkræve indtil 27 kr. pr. forespørgsel, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Forespørgsler om oplysninger i ældre folkeregisttermateriale, som ikke findes i CPR, skal rettes til den daværende bopælskommune, der kan forlange, at de omkostninger, der er forbundet med besvarelsen, betales af forespørgeren, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Socialministeriets forespørgsler hos en kommune til brug ved administrationen af de pensionsregler, der er fastsat i medfør af EF-forordningen om social sikring for arbejdstagere m.fl., der flytter indenfor EU- eller EØS's lande, samt sager om pension, der ydes efter regler i overenskomster med andre lande, er vederlagsfri.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at forespørgsler efter stk. 1-3 skal være skriftlige.

§ 34. En myndighed må kun videregive oplysninger, herunder beskyttede navne- og adresser modtaget efter §§ 31-33, til andre offentlige myndigheder eller private, hvis videregivelsen følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller der er indgået aftale med Indenrigsministeriet herom.

Stk. 2. En myndighed, der efter §§ 31-33 modtager oplysninger om beskyttede navne- og adresser, jf. § 28, skal ved behandlingen heraf sørge for, at disse navne og adresser ikke bliver tilgængelige for private. Myndigheden skal endvidere i alle tilfælde i forbindelse med navn og adresse registrere oplysning om beskyttelsen. Denne oplysning skal altid meddeles i forbindelse med en eventuel videregivelse af navn og adresse til andre, jf. stk. 1.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 2 gælder dog ikke, hvis andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov.

Kapitel 9

Kommunernes og Indenrigsministeriets videregivelse m.v. af oplysninger til brug i statistisk eller videnskabeligt øjemed

§ 35. Indenrigsministeriet kan til brug i statistisk eller videnskabeligt øjemed fra CPR videregive oplysninger om eller foretage adressering til en nærmere afgrænset kreds af personer. Det er en betingelse, at modtageren er berettiget til at behandle disse oplysninger efter lov om behandling af personoplysninger. Indenrigsministeriet fastsætter vilkårene, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og betalingen, for videregivelse af oplysninger eller adressering og udsendelse.

§ 36. Indenrigsministeriet kan til brug i statistisk eller videnskabeligt øjemed give adgang til elektronisk søgning og opslag i CPR. Det er en betingelse, at modtageren er berettiget til at behandle disse oplysninger efter lov om behandling af personoplysninger. Indenrigsministeriet fastsætter vilkårene, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og betalingen, for adgangen til elektronisk søgning og opslag.

§ 37. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at kommunen til brug i statistisk eller videnskabeligt øjemed kan udlevere oplysninger, der ikke er registreret i CPR, men som findes i ældre folkeregistermateriale i kommunen. Det er en betingelse, at modtageren er berettiget til at behandle disse oplysninger efter lov om behandling af personoplysninger. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte, at modtageren dækker de omkostninger, der er forbundet med udleveringen.

Kapitel 10

Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger til private

§ 38. Aktieselskaber, anpartsselskaber, fonde, virksomheder og andre juridiske personer har ret til efter bestemmelserne i denne paragraf og i § 40 af Indenrigsministeriet at få leveret oplysninger i CPR om en større afgrænset kreds af personer, som de pågældende forud har identificeret enkeltvis, jf. stk. 5. For foreninger er det tillige en betingelse, at de har et anerkendelsesværdigt formål.

Stk. 2. Oplysningerne, der kan videregives efter stk. 1, er

- 1) nuværende navn, medmindre dette er beskyttet, jf. § 28,
- 2) nuværende adresse, medmindre denne er beskyttet, jf. § 28, og datoen for flytningen hertil,
- 3) evt. stilling,
- 4) evt. markering om fritagelse fra reklamehenvendelser efter § 29, stk. 3,
- 5) evt. død, datoen for denne og daværende adresse, medmindre denne er beskyttet, jf. § 28,
- 6) evt. forsvinden og datoen herfor,
- 7) evt. udrejse og datoen herfor, evt. ny adresse i udlandet, medmindre denne er beskyttet, jf. § 28, og datoen herfor,
- 8) evt. kontaktadresse og datoen herfor, og
- 9) evt. vægemål efter vægemålslovens § 6, datoen herfor og vægens navn og adresse, eller
- 10) løbende ændringer i de i nr. 1-9 nævnte data.

Stk. 3. Selskaber og pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed, jf. kapitel 9 a i lov om banker og sparekasser, har, udover oplysningerne i stk. 2, ret til at få leveret civilstandsoplysninger.

Stk. 4. Kreditoplysningsbureauer, som Datatilsynet har meddelt tilladelse til kreditoplysningsvirksomhed, har ret til at få oplyst navn og adresse fra CPR, uanset om disse er beskyttede efter § 28.

Stk. 5. Identifikationen af de enkelte personer efter stk. 1-4 skal ske ved enten

- 1) personnummer,
- 2) fødselsdato og navn (nuværende eller tidligere) eller
- 3) adresse (nuværende eller tidligere) og navn (nuværende eller tidligere).

Stk. 6. Det er en betingelse for levering af oplysninger efter stk. 1-4, at modtageren efter lov om behandling af personoplysninger er berettiget til at behandle oplysningerne.

§ 39. Aktieselskaber, anpartsselskaber, fonde, virksomheder og andre juridiske personer har ret til af Indenrigsministeriet at få adgang til at stille enkeltforespørgsler omfattet af § 42, stk. 1-2, jf. § 42, stk. 6, som elektroniske enkeltforespørgsler til CPR. For foreninger er det tillige en betingelse, at de har et anerkendelsesværdigt formål.

§ 40. Indenrigsministeriet fastsætter vilkårene, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og

betalingen, for videregivelse af oplysninger efter § 38, stk. 1-4, og § 39.

Stk. 2. Oplysninger indhentet efter §§ 38 og 39 må ikke videregives til andre private, medmindre det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller der er indgået aftale med Indenrigsministeriet herom. Ved videregivelse af navne- og adresseoplysninger skal oplysning om eventuel navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, tillige videregives.

Stk. 3. Beskyttede navne og adresser, jf. § 28, som kreditoplysningsbureauer har indhentet efter § 38, stk. 4, må ikke videregives af disse.

Kapitel 11

Indenrigsministeriets forsendelse for udenlandske myndigheder

§ 41. Indenrigsministeriet kan for offentlige myndigheder i andre lande adressere og udsende valg- eller folkeafstemningsmateriale til den pågældende lands herboende statsborgere, som er registreret i CPR. Den, der anmoder om adressering og udsendelse, må ikke få udleveret adressaternes navne- og adresser. Indenrigsministeriet fastsætter vilkårene, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og betalingen, for adressering og udsendelse.

Kapitel 12

Kommunernes videregivelse af enkeltoplysninger m.v. til private

§ 42. Enhver har ret til ved henvendelse til en kommune at få oplysninger i CPR om en bestemt person, som den pågældende forud har identificeret, jf. stk. 6.

Stk. 2. Oplysningerne, der kan videregives efter stk. 1, er

- 1) nuværende navn, medmindre dette er beskyttet, jf. § 28,
- 2) nuværende adresse, medmindre denne er beskyttet, jf. § 28, og datoen for flytningen hertil,
- 3) evt. stilling,
- 4) evt. død, datoen for denne og daværende adresse, medmindre denne er beskyttet, jf. § 28,
- 5) evt. forsvinden og datoen herfor,
- 6) evt. udrejse og datoen herfor, evt. ny adresse i udlandet, medmindre denne er beskyttet, jf. § 28, og datoen herfor,
- 7) evt. kontaktsadresse og datoen herfor, og

8) evt. vægemål efter vægemålslovens § 6, datoen herfor og vægens navn og adresse.

Stk. 3. Selskaber og pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed, jf. kapitel 9 a i lov om banker og sparekasser, har, udover oplysningerne angivet i stk. 2, ret til at få oplyst vedkommendes civilstand samt de oplysninger om dennes slægtskabsforhold, herunder om slægtninges navne og adresser, uanset om disse er beskyttede efter § 28, der er nødvendige for at udbetale en forsikringssum til den begunstigede.

Stk. 4. Kreditoplysningsbureauer, som Data-tilsynet har meddelt tilladelse til kreditoplysningsvirksomhed, har ret til at få oplyst navn og adresse fra CPR, uanset om disse er beskyttede efter § 28.

Stk. 5. En persons navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, kan normalt ikke opretholdes overfor kreditorer, der agter at foretage skridt til opkrævning eller inddrivelse af en forfalden fordring. Ved tvivl om fordringens eksistens skal kommunen indhente en udtalelse fra den angivne debitor, før oplysningerne kan videregives.

Stk. 6. Identifikationen af den pågældende person efter stk. 1-4 skal ske ved

- 1) navn (nuværende eller tidligere) og fødselsdato,
- 2) navn (nuværende eller tidligere) og adresse (nuværende eller tidligere) eller
- 3) navn (nuværende eller tidligere) og personnummer.

§ 43. Kommunen kan videregive beskyttede navne og adresser i CPR, jf. § 28, til private, der har en retlig interesse i oplysningerne. Det er en betingelse, at den beskyttede har fået mulighed for at udtale sig om ønsket og ikke har fremsat sådanne indvendinger mod udleveringen, som kommunen finder, skal tillægges større vægt end den retlige interesse, den pågældende har i at modtage de beskyttede oplysninger.

Stk. 2. Den, som kan godtgøre at have retlig interesse i andre oplysninger om en forud identificeret person, jf. § 42, stk. 6, end dem, der er nævnt i § 42, stk. 2-5, og § 43, stk. 1, kan få disse. Det gælder også oplysning om navn, adresse og fødselsdato på den identificeredes nuværende og tidligere ægtefæller samt nuværende børn og forældre. Oplysning om personnumre kan dog aldrig gives, jf. dog § 46.

§ 44. Oplysninger modtaget efter § 42, stk. 3-5, og § 43 må ikke videregives til andre private, medmindre det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov. Ved videregivelse af navne- og adresseoplysninger efter § 42, stk. 5, og § 43, stk. 1, skal oplysning om eventuel navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, tillige videregives.

Stk. 2. Navne og adresser, som er udleveret efter § 42, stk. 5, og § 43, stk. 1, må kun anvendes til formål, som kommunen har fastsat.

Stk. 3. Beskyttede navne og adresser, jf. § 28, som kreditoplysningsbureauer har indhentet efter § 42, stk. 4, må ikke videregives af disse.

§ 45. Enhver har ret til hos en kommune at få oplyst navne på personer, der ifølge CPR er tilmeldt i en bolig, som den pågældende dokumenterer at være (med)ejer eller lejer af. Dette gælder, uanset om de tilmeldte personer har navne- og adressebeskyttelse efter § 28.

§ 46. Enhver har ret til ved henvendelse til en kommune at få en attestation på dansk af aktuelle og tidligere oplysninger, som er registreret i CPR, eller andet folkeregistermateriale i denne kommune om vedkommende selv, herunder egne børns, ægtefælles samt forældres personnumre. Anmodning om oplysning om adresser forud for den 1. januar 1971 skal rettes til den daværende bopælskommune.

§ 47. Til brug for trykning af lokale vejvisere kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om at videregive oplysninger om navne, stillinger og adresser for de personer, som er registreret i CPR med bopæl i kommunen, medmindre vedkommende har navne- og adressebeskyttelse efter § 28 eller lokalvejviserbeskyttelse efter § 29, stk. 1. Kommunalbestyrelsen fastsætter vilkårene for videregivelsen, og kan herunder bestemme, at beboere på institutioner af særlig karakter ikke skal medtages i lokalvejvisere. Der må ikke udleveres løbende ændringer til tidligere videregivne oplysninger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal stille som et vilkår for videregivelse efter stk. 1, at oplysningerne ikke anvendes eller videregives til brug for offentliggørelse i elektronisk form.

§ 48. Enhver, der er berettiget til oplysninger fra CPR efter § 42, stk. 1, har ret til ved henvendelse til en kommune, som har sådant ældre fol-

keregistermateriale om den identificerede, at få de samme oplysninger, som nævnt i § 42, stk. 2-5, fra dette materiale.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 44 finder tilsvarende anvendelse på oplysninger udleveret efter stk. 1.

§ 49. Enhver, der som angivet i § 42, stk. 6, forud kan identificere en afdød person, har ret til ved henvendelse til en kommune, som har registreret sådanne oplysninger om afdøde, at få følgende oplysninger:

- 1) Samtlige navne, herunder tidligere navne.
- 2) Fødselsdato og -sted.
- 3) Civilstandsdatoer og vielsessted.
- 4) Dødsdato og dødsregistreringssted.
- 5) Samtlige adresser med angivelse af til- og fraflytningsdatoer.
- 6) Slægtskabsforhold til afdøde med angivelse af slægtningens navn samt fødselsdato og -registreringssted, dog ikke for nulevende slægtninge.

Stk. 2. Det er en yderligere betingelse for videregivelse efter stk. 1, at oplysningerne ikke findes i CPR og desuden er over 30 år gamle.

§ 50. Bobestyrere kan til brug for skifte her i landet efter en afdød, identificeret person ved henvendelse til den kommune, som har registreret sådanne oplysninger, indhente de oplysninger, herunder om slægtskabsforhold, der er nødvendige for skiftet.

Stk. 2. Enhver kan til brug for skifte i udlandet efter en afdød, identificeret person ved henvendelse til den kommune, som har registreret sådanne oplysninger, indhente de oplysninger, herunder om slægtskabsforhold, der er nødvendige for skiftet.

Stk. 3. Til brug ved anmodning til begravelsesmyndigheden om begravelse eller ligbrænding, kan anmelderen ved henvendelse til den kommune, som har registreret sådanne oplysninger, indhente de oplysninger, der skal afgives om en afdød, identificeret person og dennes nuværende eller tidligere ægtefælle.

Stk. 4. Identifikationen efter stk. 1-3 skal ske som angivet i § 42, stk. 6.

§ 51. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at forespørgsler efter §§ 42-43, §§ 45-46 og §§ 48-50 skal være skriftlige.

Stk. 2. For hver enkelt forespørgsel efter §§ 42, 43, 45 og 46 kan kommunen opkræve

indtil 52 kr. til dækning af sine omkostninger. Kommunen kan ligeledes kræve samtlige omkostninger, der er forbundet med videregivelse efter §§ 47-50, dækket af modtageren. Kommunen kan forlange betalingen erlagt forud for bevarelsen af forespørgslen eller videregivelsen.

Kapitel 13

Offentlige myndigheders behandling af personnumre

§ 52. Hvis en offentlig myndighed i overensstemmelse med lov om behandling af personoplysninger anvender personnummer som identifikation eller journalnummer, skal det være personnummeret for den person, sagen vedrører.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder dog ikke, hvis det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at det under et forvaltningsområde er nødvendigt at henvise flere personer til samme sag. I sådanne tilfælde afgør forvaltningen selv, hvorledes den interne sagsregistrering tilrettelægges mest hensigtsmæssigt. Ved denne tilrettelæggelse skal der bl.a. tages ligestillingsmæssige hensyn.

§ 53. Anvender en offentlig myndighed personnummer ved henvendelse til en person om dennes forhold, skal myndigheden anvende vedkommendes eget personnummer. En person kan tilsvarende kun blive afkrævet sit eget personnummer ved henvendelser til offentlige myndigheder i situationer omfattet af § 52.

§ 54. Offentlige myndigheder skal sørge for, at personnummer ikke kommer uvedkommende i hænde. Personnumre må ikke påføres fuldt læseligt uden på breve, i rudekuverter eller ved andre forsendelser til vedkommende. Er det nødvendigt i sådanne tilfælde at angive en identifikation, skal personnumret sløres, således at det ikke er umiddelbart genkendeligt.

Stk. 2. Personnummer kan angives fuldt læseligt på giroindbetalingskort, såfremt dette fremsendes i lukket kuvert til vedkommende.

Stk. 3. Personnummer må ikke offentliggøres, herunder i Statstidende, bortset fra ved proklamaer i dødsboer, medmindre det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov.

Kapitel 14

Beredskab, sikkerhedsforanstaltninger m.v.

§ 55. Indenrigsministeriet træffer foranstaltninger, der muliggør bortskaffelse eller tilintetgørelse af CPR i tilfælde af krig eller lignende forhold.

Stk. 2. I den periode, der går forud for en eventuel krig eller lignende forhold, sørger Indenrigsministeriet for udskrifter fra CPR til brug for kommunernes manuelle administration af personregistreringen.

Stk. 3. Indenrigsministeriet etablerer et særligt beredskab, der gør det muligt altid at udtrække oplysninger til brug for fremstilling af valglisten og -kort i forbindelse med valg.

Stk. 4. Hvis CPR helt eller delvis går til grunde eller gøres ubrugeligt, kan kommunerne efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse pålægge offentlige myndigheder samt de personer, der har bopæl eller ophold i kommunen, at meddele de oplysninger, der er nødvendige til CPR's genoprettelse.

Kapitel 15

Klage og straf

§ 56. Klage over en kommunes afgørelse efter denne lov kan, inden 4 uger fra det tidspunkt klageren har fået meddelelse om afgørelsen, indbringes for Indenrigsministeriet. Indbringelsen sker ved, at en skriftlig klage afleveres til den kommune, som har truffet afgørelsen.

Stk. 2. Kan kommunen ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til Indenrigsministeriet med kopi til klageren.

Stk. 3. En klage over en bopælsregistrering kan ikke vedrøre en registrering, der ligger længere tilbage end 2 år, før klagens fremsættelse, hvis registreringen ikke er blevet ændret i denne periode.

Stk. 4. Indenrigsministeriets afgørelse kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning eller ændring af den afgørelse, der er klaget over. Ved ændring af afgørelsen kan Indenrigsministeriet umiddelbart foretage fornøden berigtigelse af registreringen i CPR.

§ 57. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning straffes med bøde den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

- 1) ikke rettidigt anmelder en flytning, jf. § 12, stk. 1, 1. pkt., § 13, stk. 1, § 16, stk. 2, og § 24, stk. 1,
- 2) ikke anmelder en opgivet flytning, jf. § 12, stk. 6, 1. pkt.,
- 3) afgiver forkerte oplysninger om selve flytningen og de forhold, der skal registreres i forbindelse hermed, jf. § 12, stk. 2, § 16, stk. 4, og §§ 19-20,
- 4) overtræder § 40, stk. 2, 1. pkt. og stk. 3, § 44 og § 47, samt vilkår fastsat efter § 32, stk. 2, § 35, 3. pkt., § 36, 3. pkt., og § 40, stk. 1, eller
- 5) undlader at afgive oplysninger efter § 10, stk. 2 og 3, § 13, stk. 3 og § 55, stk. 4.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 58. Kommunen kan tilkendegive vedkommende, at en overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i § 57, stk. 1, nr. 1-3 og nr. 5, kan afgøres uden retlig forfølgelse, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde til kommunens kasse.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltale-rejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 16

Ikrafttrædelse m.v.

§ 59. Loven træder i kraft den 1. april 1999.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov om folkeregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 525 af 30 juni 1998.

Stk. 3. Indenrigsministeriets cirkulære nr. 28 af 20. februar 1995 om ajourføring og drift af CPR's vej- og boligregister forbliver i kraft, indtil det ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 4. Personer, som har fået registreret et adresseringsmellemlavn i CPR med hjemmel i den hidtidige folkeregistreringslovgivning, senest § 19 i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 588 af 10. august 1998 om folkeregistrering, forbliver registreret med dette adresseringsmellemlavn, så længe disse ikke anmoder om sletning heraf.

Stk. 5. Afgørelser, der er påklaget inden lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende klageregler.

§ 60. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Dataindholdet i Det Centrale Personregister (CPR) jf. § 4, er følgende:

- 1) Personnummeroplysninger: Personnummer, jf. § 3, henvisning mellem nyt og tidligere personnummer, der opbevares i CPR (historisk) ved ændring af personnummer, f.eks. ved fejl i køn og fødselsdato, jf. § 3, stk. 5.
- 2) Navneoplysninger: Fornavn, mellemnavn og efternavn, eget efternavn, dvs. personens seneste efternavn erhvervet på andet grundlag end ægteskab, markering af manglende mulighed for korrekt registrering af navn, jf. § 5, stk. 3, samt adresseringsnavn, jf. § 5, stk. 4-7. Tidligere navne opbevares i CPR (historisk).
- 3) Adresseoplysninger:
  - a) Kommune, vej, husnummer, etage, side-dørnummer, bygningsnummer, c/o- navn, lokalitet, bynavn, postnummer og postdistrikt.
  - b) Udenlandsadresse, jf. § 26, stk. 3.
  - c) Tidligere adresser, herunder også indrejse, udrejse, genfindning og forsvinding, samt tidligere udenlandsadresser bevares i CPR (historisk).
  - d) Supplerende adresse, dvs. oplysning om udenlandsadresse ved udenlandsophold på 6 måneder eller derunder, jf. § 24, stk. 3, for personer beordret til tjeneste i udlandet af den danske stat og disses husstand, jf. § 24, stk. 5-6, eller oplysning om kasernen ved aftjening af værnepligt, jf. § 14, stk. 2.
  - e) Kontaktadresse, jf. § 26, stk. 3, dvs. en adresse, hvortil offentlige myndigheder og private kan sende vedkommendes post under et registreret udenlandsophold.
- 4) Fødselsregistreringsoplysninger: Fødselsregistreringssted, dvs. aktuelle navn for sogn eller fødeland, evt. verdensdel, hvor registrerede oplysninger findes, samt fødselsdato og køn. Tidligere fødselsregistreringsoplysninger bevares i CPR (historisk).
- 5) Statsborgerskabsoplysninger: Statsborgerskab, dvs. angivelse af det aktuelle navn for det land, hvor vedkommende er statsborger, evt. verdensdel. Er personen statsløs angives dette. Tidligere statsborgerskab bevares i CPR (historisk).
- 6) Folkekirkeoplysninger: Oplysning om medlemskab af folkekirken, valgmenighed og tillige folkekirken, folkekirken, men fritaget for kirkeskat under udenlandsophold, fordi der betales kirkeskat til Dansk Kirke i udlandet eller Dansk Sømandskirke eller ikke er medlem af folkekirken.
- 7) Slægtskabsoplysninger: Oplysning om mor, far, børn samt forældremyndighedens indehavere.
- 8) Civilstandsoplysninger: Oplysning om ugift, gift, fraskilt, enke eller enkemand, registreret partner, opløsning af registreret partnerskab, længstlevende partner eller død samt oplysning om ægtefælle eller registreret partner og om separation. Tidligere civilstandsoplysninger bevares i CPR (historisk).
- 9) Statusoplysninger: Angivelse af om pågældende er registreret i CPR på grund af aktuel eller tidligere bopælmæssig tilknytning til Danmark eller Grønland i form af bopæl, uden fast bopæl, forsvinding, udrejse eller død, eller om vedkommende er registreret alene på grund af inddragelse under ATP, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, eller skatte-sagsbehandling, jf. § 3, stk. 1, nr. 3. Endvidere er for visse personnumre registreret reservation, annullation, ændring eller sletning på grund af fejlregistrering.
- 10) Evt. beskyttelsesoplysninger: Evt. navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, lokalvejviserbeskyttelse, jf. § 29, stk. 1, beskyttelse mod forskerhenvendelse, jf. § 29, stk. 2, eller reklamebeskyttelse, jf. § 29, stk. 3. Tidligere beskyttelsesoplysninger bevares i CPR (historisk).
- 11) Evt. stillingsoplysninger: Evt. stillingsangivelse, som vedkommende tidligere har anmodet om, og som pågældende kan få ændret eller slettet ved henvendelse til bopælskommunen.
- 12) Evt. oplysninger om kommunale forhold: Kommunernes eventuelle oplysning om, at vedkommende lever adskilt fra sin ægtefælle, er et plejebarn, pensionsforhold, tidligere opholdskommune, når denne kommune har den generelle betalingsforpligtelse (social service og pension), medlemskab af valgmenighed, når valgmenigheden og kommunen har aftalt, at kommunen opkræver kirkelige bidrag for valgmenigheden, samt angivelse af fælleshusholdning eller familiekode.
- 13) Evt. oplysninger om kommunale notater: Indenrigsministeriets og kommunernes registrering af visse faktiske oplysninger af klar betydning for varetagelse af opgaverne efter folkeregistreringslovgivningen, f.eks. oplysning om, at personens opholdssted ikke kendes, eller om indsættelse eller anbringelse i en af kriminalforsorgens anstalter m.v., jf. § 15, stk. 3.

- 14) Evt. markeringer af abonnement på personoplysninger: De myndigheder og private, som efter henholdsvis § 32 og § 38 abonnerer på ajourførte oplysninger fra CPR for en større afgrænset kreds af personer, som er identificeret enkeltvis.
- 15) Evt. valgoplysninger: Optagelse på valglister til folketingsvalg, folkeafstemninger og valg til Europa-Parlamentet for personer, der er udrejst, samt visse særlige valgoplysninger til brug ved valg til Europa-Parlamentet.
- 16) Evt. værgemålsoplysninger: Oplysning om, at personen er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, samt værgens navn og dennes adresse
- 17) Evt. opholdsgrundlag. Oplysninger om opholdsgrundlag efter udlændingeloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf. Tidligere registreret opholdsgrundlag bevares i CPR (historisk).
- 18) For de i nr. 1-17 nævnte oplysninger registreres endvidere ajourføringstidspunkt, gyldighedsstart og evt. slutdato m.m. samt den myndighed, som har godkendt og/eller ajourført registreringen, og evt. særlig dokumentation for en given oplysning samt visse tekniske styredata.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

A. Indledning

Lovforslaget fremsættes for at erstatte lov om folkeregistrering fra 1968, jf. lovbekendtgørelse nr. 525 af 30. juni 1998, med en tidssvarende lov, hvor borgernes grundlæggende rettigheder og pligter med hensyn til folkeregistreringen samt offentlige myndigheders og privates adgang til udnyttelse af de registrerede oplysninger fremgår af selve lovteksten. Det er endvidere ønsket at gøre reglerne enklere for borgerne, først og fremmest ved en klarere systematik. Lovforslaget skal skabe et godt grundlag for kommunernes varetagelse af folkeregistreringsopgaven, således at deres mulighed for at yde en god service over for borgerne forbedres. Samtidig skal lovforslaget forbedre den private sektors mulighed for at udnytte CPR's oplysninger. Lovforslaget skal endvidere skabe den rette balance mellem på den ene side hensynet til at sikre borgernes privatliv og personlige integritet og på den anden side hensynet til at effektivisere den offentlige administration og det private erhvervsliv.

Det foreliggende lovforslag var medtaget på lovprogrammet 1997/1998. Fremsættelsen måtte imidlertid udsættes til folketingsåret 1998/1999 på grund af folketingsvalget den 11. marts 1998. I stedet blev fremsat og vedtaget et mindre ændringsforslag til folkeregistreringsloven, for at sikre at denne var i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, fordi dette direktiv skal være implementeret senest den 24. oktober 1998.

B. Baggrunden for lovforslaget

Registrering af fødsler, navne, ægteskaber og dødsfald m.v. har i Danmark i meget lang tid været knyttet til førelsen af kirkebøgerne, mens egentlige folkeregistre, der samler disse oplysninger i registre, hvor de enkelte bor, først er blevet indført overalt i landet ved Lov nr. 57 om Folkeregistre af 14. marts 1924. Grundlaget herfor var en betænkning fra 1922 afgivet af Fol-

keregisterkommissionen af 1920. Med hjemmel i 1924-loven blev der udfærdiget bekendtgørelse samt cirkulærer til kommunalbestyrelserne om de nærmere regler for disses førelse af registrene.

Bortset fra en række mindre væsentlige punkter forblev 1924-loven opretholdt uændret, indtil det blev nødvendigt at tilvejebringe lovhjemmel for oprettelsen af Det Centrale Personregister (CPR) i 1968. Dette skete ved lov nr. 239 af 10. juni 1968 om folkeregistrering, hvor man samtidig moderniserede den gamle 1924-lov på en række punkter (Folketingstidende 1967-68: 241, 581, 3460, 3774; A 441).

Etableringen af CPR i 1968 var især begrundet i det stadigt stigende behov for information om almindelige personoplysninger, især personers bopælsadresse, og behovet for en entydig personidentifikation, der kunne anvendes overalt, primært hos offentlige myndigheder. Disse forhold indgik også i anbefalingerne i betænkning nr. 329/1963 »Om folkeregistrenes medvirken ved indførelse af elektronisk databehandling i den offentlige forvaltning«. Hertil kom så, at planerne om at indføre et centralt kildeeskattesystem i Danmark ønskedes fremmet mest muligt. Indførelsen af CPR med tilhørende personnummersystem var en absolut forudsætning for introduktion af kildeeskatten i 1970.

Folkeregistreringslovens af 1968 tillagde i §§ 1 - 2 ministeren bemyndigelser til bl.a. at fastsætte reglerne om folkeregistrenes/CPR's førelse samt om adgangen til oplysningerne heri. Begrundelsen for de vide bemyndigelsesbestemmelser i 1968-loven var, at den igangsatte rationalisering af folkeregistervæsenet måtte foregå gradvist og til dels afhængigt af den tekniske udvikling og indførelsen af mere moderne teknik på andre administrationsområder. En fastlæggelse af de nærmere regler i selve loven i 1968, ville derfor have bevirket konstante lovændringer.

Folkeregistreringsloven er således også kun ændret 3 gange siden 1968. Ved lov nr. 303 af 8. juni 1978 (Folketingstidende 1977-78: 443, 1860; A 585), blev folkeregistreringslovens daværende § 3, der vedrørte Personregistreringsrådet, erstattet af en ny § 3 med de nærmere regler for udlevering af oplysninger til priva-

te fra CPR, og der blev foretaget visse mindre ændringer af loven. Denne lovændring blev vedtaget samtidig med lov om offentlige myndigheders registre og lov om private registre i 1978. Ved lov nr. 386 af 22. maj 1996 om ændring af forskellige lovbestemmelser om umyndighed blev betegnelsen »umyndiggjort« i folkeregistreringsloven med virkning fra 1. januar 1997 ændret til »under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6«

Ved den seneste ændring af folkeregistreringsloven (lov nr. 400 af 26. juni 1998) blev der for at sikre forenelighed med EU-direktivet i selve loven indsat regler om CPR's formål, registrering af oplysninger i CPR, videregivelse m.v. af oplysninger fra CPR til offentlige myndigheder og private samt om folkeregistrenes udveksling af oplysninger med de nordiske registreringsmyndigheder.

Det foreliggende lovforslag er udtryk for et ønske om i selve lovteksten at få fastlagt flest mulig af de bestemmelser på folkeregistreringsområdet, som hidtil for størstepartens vedkommende har været fastsat administrativt, jf. Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 588 af 10. august 1998 om folkeregistrering, cirkulære nr. 140 af 10. august 1998 om folkeregistrering og vejledning nr. 141 af 10. august 1998 om folkeregistrering, idet den oprindelige begrundelse for bemyndigelsesbestemmelserne i folkeregistreringsloven efter knap 30 års erfaring på dette område ikke længere er aktuell. Lovforslaget skal iøvrigt sammenholdes med Justitsministeriets forslag til lov om behandling af personoplysninger, som der er henvisning til i såvel selve lovteksten som i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Lovforslaget er ikke udarbejdet på basis af et forudgående udvalgsarbejde, idet der i stor udstrækning er tale om en overførsel af administrativt fastsatte bestemmelser til lovforslaget, samtidig med at der sker en modernisering af bestemmelserne. Indenrigsministeriet har dog under udarbejdelsen af lovforslaget været i kontakt med repræsentanter for bl.a. andre myndigheder, den private sektor, diverse organisationer, forskningssektoren m.v. Et lovudkast blev endvidere sendt til høring i december 1997 hos samtlige ministerier, organisationer m. fl. Lovforslaget er i sin endelige udformning bl.a. baseret på de udtalelser, der er modtaget i forbindelse hermed, samt den seneste høringsrunde i august 1998, jf. afsnit G.

C. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder reglerne for opbygningen af Det Centrale Personregister (CPR) på grundlag af personnumre samt reglerne for tildelingen af disse.

Forslaget fastlægger endvidere, hvilke oplysningstyper, der kan registreres i CPR om den enkelte. Herudover gives de materielle regler for registrering af borgernes bopæl, som i modsætning til de øvrige oplysninger, der registreres i CPR, ikke er reguleret af anden lovgivning. Der gives her kommunerne nogle udvidede beføjelser til fra private og offentlige myndigheder at få de oplysninger, som er nødvendige for kommunernes stillingtagen til de bopælsager, der giver anledning til tvivl.

Lovforslaget indebærer en forbedring af beskyttelsen af den enkelte, som ønsker dette, mod videregivelse, dels ved en udvidelse af adressebeskyttelsen til også at omfatte beskyttelse af pågældendes navn, dels ved indførelse af nye og lidt ændrede beskyttelsesformer. Der foreslås herudover ikke afgørende ændringer i borgernes grundlæggende rettigheder og pligter på disse områder.

Endelig fastlægger lovforslaget en udtømmende regulering af, hvilken udnyttelse offentlige myndigheder samt private kan gøre af de registrerede oplysninger i CPR, når der bortses fra det samarbejde mellem Post Danmark og CPR, der i 1995 blev hjemlet med § 12 i lov om Post Danmark. Post Danmarks Modtagerdatabase vedligeholdes efter denne bestemmelse maskinelt fra CPR med oplysninger om personnummer, navn og adresse m.v. for alle personer, der er registreret i CPR med bopæl i Danmark, til brug i forbindelse med opfyldelse af Post Danmarks befordringspligt.

Lovforslagets regler om udnyttelsen af CPR's oplysninger bygger bl.a. på en betingelse om, at modtagerne af oplysningerne skal være berettiget til at behandle disse efter forslaget til lov om behandling af personoplysninger, og at videregivelse af oplysninger fra CPR ikke vil kunne omfatte flere personer eller oplysninger om disse, end hvad der er påkrævet til det konkrete formål. Der foreslås herunder en udvidelse af kredsene af private, der kan få adgang til CPR's oplysninger og en mindre justering af de oplysningstyper, der kan videregives til disse, men der vil fortsat være opstillet snævre rammer for, hvilke oplysningstyper der kan videregives til private.

Der vil med de foreslåede bestemmelser fremover kun være behov for administrativt at fastsætte uddybende bestemmelser om folkeregistrering på nogle ganske få områder.

Det foreliggende lovforslag omfatter en række områder, som tidligere kun har været reguleret i de administrativt fastsatte bestemmelser og derfor ikke tidligere har været forelagt Folketinget. Der er tale om en i sin udformning helt ny lov, hvilket vanskeliggør en

umiddelbar sammenligning af lovudkastet med regelsættet i gældende folkeregistreringslovgivning. Det er således ikke muligt at opstille en paralleltekst. I stedet for er der i bilaget til bemærkningerne givet en oversigt over væsentlige realitetsændringer i forhold til gældende retstilstand. Denne kortfattede oversigt er tænkt som en læsevejledning og som en henvisning til de udførlige bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, hvor der er redegjort for ændringer af retstilstanden.

D. Administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget vil ikke have væsentlige administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige og vil ikke give anledning til kompensationskrav fra de kommunale parter i overensstemmelse med Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT). Eventuelle udgifter vil blive afholdt inden for Indenrigsministeriets økonomiske rammer.

Det bemærkes, at der ikke foretages ændring i de principper, der med hjemmel i folkeregistreringslovens § 2, stk. 1, hidtil er lagt til grund for fastsættelsen af betalingen for adgangen til CPR's oplysninger, jf. lovforslagets § 32, stk. 2, §§ 35 og 36 samt §§ 40, stk. 1, og 41.

E. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Dette gælder selve registreringen i CPR, den systematiske registrering af oplysninger indhentet af andre myndigheder, jf. lovforslaget § 2, stk. 2, indhentning af oplysninger fra private og offentlige myndigheder til bedømmelse af bopæls spørgsmålet, jf. lovforslaget § 10, stk. 2-3, udveksling af oplysninger med de nordiske registreringsmyndigheder i forbindelse med folkeregistreringen, jf. lovforslagets kapitel 5 og 6, samt videregivelse m.v. af oplysninger fra CPR til offentlige myndigheder og private, til brug i statistisk eller videnskabeligt øjemed samt ved adressering efter lovforslagets kapitel 8 - 12.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 16, 19 og 20.

F. Andre konsekvenser

Lovforslaget vil ikke få erhvervsmæssige konsekvenser i form af udgifter. Der forventes derimod en positiv økonomisk og administrativ effekt på længere sigt, i det omfang erhvervslivet i større omfang end i dag benytter sig af adgangen til CPR's oplysninger inden for rammerne af lovforslaget.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsministeriets Testpanel. Lovforslaget vil være administrativt neutralt for 95 % af virksomhederne, idet de vurderer, at deres administration ikke vil blive berørt af lovforslagets ændringer.

2,2 % af virksomhederne får behov for ekstern rådgivning på engangsbasis som følge af lovforslaget, og for flere er der tale om ekstern edb-bistand.

1,3 % af virksomhederne har anslået, at lovforslaget vil medføre løbende administrative lettelser, da flere udtræk fra CPR bliver lettere, hvilket vil spare virksomhederne for 1-30 minutter pr. måned. 0,9 % af virksomhederne vil få løbende lettelser på den eksterne rådgivning, hvilket også skyldes, at visse udtræk bliver lettere, bl.a. i forbindelse med adresseændringer.

1,8 % af virksomhederne vurderer, at lovforslaget vil medføre løbende administrative byrder. Som byrder nævnes opgaver i forbindelse med navnebeskyttelse samt evt. flere reklamehenvendelser. Tidsforbruget svinger fra 31 minutter pr. måned til 75 minutter pr. måned. 1,3 % af virksomhederne har desuden vurderet, at de vil få behov for løbende ekstern rådgivning.

På grund af for få svar og for få berørte virksomheder er det ikke muligt at opregne resultaterne af Testpanelets besvarelser til samfundsniveau.

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

G. Høring

Et udkast til lovforslag er i august 1998 blevet forelagt samtlige ministerier, Advokatrådet, Amdsforbundet i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedspensionsrådet, Bech-Bruun & Trolle, Boligselskabernes Landsforening, BRFKredit a/s, Center for Registerforskning, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Dataforening, Danske Elværkers Forening, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Institut for Klinisk Epidemiologi, Den Danske Forskningsfond, Det Danske Handelskammer, Finansrådet, Forbrugerrådet, Frederiksberg Kommune, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Kræftens Bekæmpelse, Købmandsstandens Oplysningsbureau A/S, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Ligestillingsrådet, Nykredit A/S, Odense Universitet, Pensam, PKA A/S, Post Danmark, Professor dr.jur. Mads Bryde Andersen, Professor dr.jur. Peter Blume, Realkreditrådet, Registertilsynet, RKI Kredit Information A/S, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Statens Seruminstitut og Telia Infomedia A/S.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til kapitel 1. Lovens formål og administration

Til § 1

Formålsangivelsen svarer til den formålsangivelse, som blev indsat som § 2 a i folkeregistreringsloven ved den sidste ændring af folkeregistreringsloven, bortset fra at der nu under nr. 1 kan henvises til selve loven m. h. t., hvem der skal have et personnummer.

Forhold vedrørende registreringen i CPR, som ikke er reguleret af nærværende lovforslag, f. eks. den registreredes adgang til oplysninger om sig selv i CPR (registerindsigt), reguleres af forslag til lov om behandling af personoplysninger, jf. dog det, der er anført i de almindelige bemærkninger afsnit C om samarbejdet mellem Post Danmark og CPR.

Til § 2

Bestemmelsen i stk. 1 indebærer, at Indenrigsministeriet, som det har været tilfældet siden registrets oprettelse i 1968, står for CPR's drift, vedligeholdelse og videreudvikling i samarbejde med kommunerne med den ændring, at de oprindelige folkeregistre og CPR er smeltet sammen siden 1968 som led i den teknologiske udvikling og nu alene omfatter det edb-baserede CPR-system. Tilvejebringelsen af oplysningerne i CPR sker stort set som ved CPR's etablering i 1968, bortset fra, at kommunernes folkeregistre siden 1991 har foretaget direkte terminalindberetning til CPR.

Kommunerne medvirkede ved oprettelsen af CPR og har siden ajourført CPR sammen med Indenrigsministeriet, jf. § 2, stk. 2, i folkeregistreringsloven. Ajourføringen sker på grundlag af borgernes anmeldelser først og fremmest om flytninger samt efter indberetning fra de grundregistrerende myndigheder, bl.a. folkekirkens ministerialbogsførere, personregisterførerne i Sønderjylland, statsamter og domstole, jf. stk. 2.

De nærmere regler for kommunernes medvirken ved CPR's vedligeholdelse vil blive fastsat med udgangspunkt i kapitel 1 i det gældende cirkulære om folkeregistrering.

De registre, som indenrigsministeren efter stk. 1 kan bestemme kan tjene som grundlag for kommunernes varetagelse af opgaverne efter CPR-loven, er de regionale fælleskommunale persondatasystemer, der fungerer som regionale kopier af CPR på de 5 kommunale edb-centraler, eller lokale kopier af CPR. Det følger af den samordningsaftale mellem staten og kommunerne på personregistreringsområdet, som er indgået under det i bemærkningerne til stk. 3 omtalte Samordningsudvalg for Persondata, at den enkelte kommune alene gennem de fælleskommunale persondatasystemer har adgang til oplysning om egne borgere samt personer, der er sagsrelevante i et opgavesystem. Endvidere kan etablering af enkeltkommunale personregistreringssystemer kun ske ved udtræk og ajourføring fra CPR-registret.

Lovforslagets regler om videregivelse, jf. kapitel 8 og 12, gælder endvidere for kommunernes videregivelse, som sker fra de regionale eller lokale persondatasystemer.

Indenrigsministeriet er dataansvarlig (registeransvarlig) jf. artikel 2, litra d, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv nr. 95/46/EF af 24. oktober 1995 henholdsvis § 3, nr. 4, i forslag til lov om behandling af personoplysninger.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til folkeregistreringslovens § 4.

De kommunale folkeregistre modtager i dag visse oplysninger direkte fra borgerne. Det gælder f.eks. flyttemeddelelser med angivelse af ny adresse. Andre oplysninger tilvejebringes af de forskellige grundregistrerende myndigheder, der kommer i kontakt med den enkelte borger. Disse myndigheder er følgende med angivelse af de vigtigste hændelser:

- * Folkekirkens ministerialbogsførere: Fødsler, forældreforhold, navngivelse, navneændring, kirkelige vielser, dødsfald, ind- og udmeldelse af folkekirken.
- * Personregisterførerne i Sønderjylland: Fødsler, forældreforhold, navngivelse, navneændring, dødsfald.

- * Anerkendte trossamfunds ministeralbogsførere: Navngivelse, navneændring og kirkelige vielser.
- * Statsamterne: Adoptioner, skilsmisser, faderskabsanerkendelser, navneændringer, statsborgerret, fratagelse af den retlige handleevne i henhold til værgemålslovens § 6 eller ophævelse heraf.
- * Domstolene: Skilsmisser og værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6.
- * Kommunale vieselsmyndigheder: Borgerlige vielser og efterfølgende navneændring.

De grundregistrerende myndigheder fremsender pt. meddelelser i form af papirblanketter til folkeregistrene om de forskellige hændelser. På grundlag heraf indtaster folkeregistrene oplysningerne i CPR. Der er således i dag tale om, at samme oplysning skrives/indtastes 2 gange, før den endeligt registreres i CPR.

Ifølge planerne for CPR's videreudvikling vil disse grundregistrerende myndigheder i løbet af nogle få år overgå til at vedligeholde CPR elektronisk fra disses sagsbehandlingssystemer med de forskellige hændelser. Herved opnår man en hurtigere registrering af de pågældende oplysninger, ligesom risikoen for fejl i forbindelse med udfyldelse af blanketter m.v. mindskes.

Bestemmelsen i stk. 3 er en nyskabelse, der skal ses på baggrund af det tværgående koordineringsansvar, som Indenrigsministeriet er tillagt i de seneste års IT-politiske handlingsplaner, med henblik på optimal anvendelse af CPR-personoplysninger. Bestemmelsen er i øvrigt en parallel til bolig- og byministerens koordineringsansvar efter § 7 i lov om bygnings- og boligregistret (BBR).

Til varetagelse af koordineringsansvaret støttes Indenrigsministeriet af det rådgivende organ Samordningsudvalget for Persondata (SAMPERSON). I dette udvalg sidder repræsentanter for Amtsrådsforeningen i Danmark, Bolig- og byministeriet, Forskningsministeriet, Frederiksberg Kommune, Indenrigsministeriet (formandskab), Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune og Økonomiministeriet (Danmarks Statistik).

Samordningsudvalget følger bl.a. lovgivningen og udviklingen indenfor registrering og udveksling af persondata med henblik på løbende at fremkomme med effektiviseringsforslag. Målet er, at CPR-systemet fortsat skal være et væsentligt element i Danmarks administrative infrastruktur til sikring af en effektiv informationsudveksling og sammenhængende

offentlig sektor, når det drejer sig om behandling af personoplysninger.

Til kapitel 2. Personnumre og andre oplysninger i CPR

Til § 3

Personnumre er først kommet ind i selve lovtæksten i folkeregistreringsloven med den sidste lovændring i 1998.

De foreslåede bestemmelser om tildeling af personnummer og om meddelelse af dette til borgerne indebærer ingen afgørende ændring af retstilstanden i forhold til i dag.

Bestemmelsen i stk. 1 fastlægger den personkreds, som tildeles et personnummer af Indenrigsministeriet, jf. stk. 2.

Ifølge fast praksis sker en sådan tildeling af personnummer og dermed optagelse i Det Centrale Personregister kun i de angivne tilfælde. Folkeregistrering på grund af fødsel forudsætter normalt, at barnets mor er folkeregistreret som boende i landet. Hvis dette ikke er tilfældet, kan barnet kun registreres, såfremt de almindelige betingelser for registrering af tilflytning fra udlandet er opfyldt.

Årsagen til personnummertildelingen har ingen indflydelse på selve personnummeret, men derimod på hvilke oplysninger, der registreres, og hermed de retsvirkninger, der udløses efter anden lovgivning. Har man først fået tildelt et personnummer, vil det derfor også være dette, som i alle sammenhænge fremover vil skulle anvendes.

Formålet med meddelelsen efter stk. 3 er alene at oplyse den pågældende om det tildelte personnummer. Dette var også formålet med de personnummerbeviser, som første gang blev udsendt i 1968 i forbindelse med CPR's etablering. Det oprindelige udsendte i form af et lille kort blev i oktober 1991 ændret til en udskrift i A5-format. Selve benævnelsen blev i august 1995 ændret til »Meddelelse om personnummer«. Denne udsendes fra CPR i samme tilfælde som foreslået i bestemmelsen, idet dog nyfødte hidtil først har fået tilsendt meddelelsen, når de var blevet navngivet, jf. § 21, stk. 2, i folkeregistreringsbekendtgørelsen.

Da navngivning af nyfødte kan ske indtil 6 måneder efter barnets fødsel, mens moderens bopælskommune normalt vil have registreret en fødsel inden 14 dage efter, at den har fundet sted, indebærer den foreslåede stk. 3, nr. 1, en tidligere orientering om det tildelte personnummer. Fremrykningen af meddelelsen foreslås, fordi forældrene inden navngivningen i forskelli-

ge sammenhænge kan have brug for barnets personnummer, som de herved fremover ikke behøver at spørge kommunen om.

Personer, som får tildelt personnummer i forbindelse med skattepligt eller bidrag til ATP, får ikke sendt besked om personnummeret, idet der i CPR normalt ikke kendes en adresse, som meddelelsen kan sendes til.

Der henvises for så vidt angår stk. 4 til lovforslagets § 46, hvorefter enhver kan henvende sig i en kommune - mod i dag kun i bopælskommunen - hvis man ønsker en attest fra CPR, hvoraf bl.a. ens personnummer fremgår. Maksimum for betalingen herfor er uændret 52 kr. jf. også bemærkningerne til § 51, stk. 2, men kommunen kan som noget nyt forlange betalingen erlagt forud for afgivelsen af attestation.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 20, stk. 2, hvorefter kun fejl i personnummeret, det vil med den nuværende opbygning af personnummeret sige forkert fødselsdato eller køn, kan begrunde tildeling af et nyt personnummer.

Indenrigsministeriet modtager ikke helt sjældent anmodninger om at få et nyt personnummer med den begrundelse, at fødselsdatoen i dette nummer er forkert. For ikke-nordiske udlændinge skal vurderingen af fødselsdatoen foretages af udlændingemyndighederne, mens den for nordiske statsborgere tilkommer Indenrigsministeriet. De danske statsborgere, som anfører, at der i personnummeret indgår en fejlagtig fødselsdato, er overvejende personer, som ikke fra fødslen har været danske statsborgere. Det er ofte forekommet, at disse anmodninger fremsættes, efter at den pågældende har boet adskillige år i Danmark under angivelse af den hidtidige fødselsdato, som vedkommende desuden på tro og love på ny har oplyst, da den pågældende blev dansk statsborger. Hvis det dokumenteres, at pågældende har en anden fødselsdato, vil Indenrigsministeriet med hjemmel i stk. 5 tildele pågældende nyt personnummer.

Bestemmelsen i stk. 5 vil i overensstemmelse med hidtidig fast praksis også betyde, at personer, der har gennemgået en kønsskifteoperation, får tildelt et nyt personnummer, når Indenrigsministeriet fra Civilretsdirektoratet har fået meddelelse om, at kønsskiftet er helt afsluttet. Derimod kan ændring af personnummeret ikke foretages alene på grundlag af en persons angivelse af at føle sig mere som en person af det modsatte køn i forhold til det registrerede.

Indenrigsministeriet modtager med mellemrum ønsker fra borgere om tildeling af nyt personnummer af andre årsager end fejl i nummerets data, f. eks. på

grund af et ønske om at sløre sin hidtidige identitet, eller fordi et bestemt løbenummer opfattes som ulykkesbringende. Sådanne ønsker vil som hidtil skulle afvises.

Ved tildeling af nyt personnummer til erstatning for det gamle nummer efter stk. 5 vil der som hidtil blive foretaget dels en henvisning mellem de to numre, dels en overførsel af de registrerede oplysninger fra det gamle nummer til det nye. Henvisningen mellem nyt og gammelt nummer skyldes hensynet til ved evt. forespørgsler eller opslag på det gamle nummer at gøre opmærksom på, at registreringen er forsat på det nye nummer.

Det er endvidere således, at et personnummer, der én gang er anvendt, ikke tildeles til andre, selv om den oprindelige person f.eks. er død, ikke længere har bopæl i Danmark, eller den pågældende har fået et nyt personnummer efter stk. 5.

Efter stk. 6 fastsættes reglerne for personnumrets opbygning af indenrigsministeren. Personnummeret har siden CPR's etablering bestået af 10 cifre, hvoraf de 6 første angiver personens fødselsdag, mens de sidste 4 er et løbenummer. Af løbenummerets 4 cifre viser det sidste personens køn og er samtidig et kontroltal, som efter den såkaldte modulus 11-metode kan vises, om der er tale om et rigtigt personnummer.

Der har under den hidtidige ordning vist sig kapacitetsproblemer. Der blev derfor i 1993 foretaget en ændring af betydningen af løbenumrets første ciffer, der tillige angiver århundrede. Herved blev nummersystemets kapacitet forøget med knap 20 pct., samtidig med at der blev opnået entydighed frem til og med år 2036, således at der ikke sker forveksling af personer født i 1800-, 1900- og 2000-tallet.

I tilfælde, hvor der af administrative grunde er behov for at arbejde med et 10-cifret personnummer, men hvor pågældende ikke kan tildeles et egentligt personnummer efter stk. 1, kan problemet løses ved at konstruere et »administrativt« personnummer. Dette ligner et almindeligt personnummer, men er opbygget således, at det aldrig kan forveksles med dette, jf. bilag 3 til folkeregistreringsvejledningen. Bestemmelsen i stk. 6 giver som noget nyt mulighed for, at et sådant »administrativt« personnummer fremover i visse tilfælde ligeledes vil kunne registreres i CPR. Dette kan f.eks. gælde for udlændinge, der indlægges på et sygehus her i landet, eller for udlændinge, der i forbindelse med fødsler eller dødsfald skal registreres i folkekirkens ministerialbøger, når disse bliver elektroniske, jf. bemærkningerne til § 4.

Til § 4

Efter den foreslåede bestemmelse kan der aldrig registreres flere oplysninger i CPR, end dem der er angivet i bilag 1 til loven. Oplysningerne er de samme, som i dag registreres i CPR, med nogle ganske få tilføjelser, som der redegøres for i det følgende:

I lovforslagets § 28 er foreslået, at en eventuel adressebeskyttelse altid skal være kombineret med en navnebeskyttelse. Herudover er i § 29, stk. 3, foreslået indført en mulighed for beskyttelse mod reklamehenvendelser på grundlag af oplysninger leveret fra CPR til private. Disse udvidede beskyttelsesmuligheder er indarbejdet i bilagets nr. 10.

I medfør af § 11, stk. 8, i udlændingeloven, som blev indsat ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven, registrerer Udlændingestyrelsen i Det Centrale Personregister (CPR) opholdsgrundlag for udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter §§ 6-9 i udlændingeloven eller fritages for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 5, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, litra b, i Rådsdirektiv nr. 68/360. Denne registrering finder ikke anvendelse på udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse inden den 1. januar 1999. Der henvises til bilag 1, nr. 17.

Kirkeministeriet har iværksat en omlægning af kirkebogsføringen, således at der fra omkring år 2001 indføres en elektronisk kirkebog, Den Ny Kirkebog (DNK), som efterfølger for de håndskrevne protokoller. Når Den Ny Kirkebog er en realitet, vil præsten eller kordegnen udføre registreringen fra en PC på kirkekontoret. Kirkebogsførerens PC vil være forbundet med en fælles database, hvis grundstamme vil være de oplysninger, som allerede gennem mange år er overført fra kirkebøgerne til CPR. En stor del af Den Ny Kirkebogs data registreres fra overgangen til Den Ny Kirkebog alene i CPR og hentes elektronisk fra CPR, når der i forbindelse med Den Ny Kirkebog er behov herfor, f.eks. ved dannelse af skærmbilledet »Borgerens kirkebogsside«. Øvrige nødvendige oplysninger registreres alene i Den Ny Kirkebog. Der vil i forbindelse med etableringen af Den Ny Kirkebog være behov for i CPR at registrere følgende oplysninger, som ikke tidligere har været registreret i CPR: Eget efternavn, dvs. personens seneste efternavn erhvervet på andet grundlag end ægteskab, jf. bilag 1, nr. 2, tidligere fødselsregistreringsoplysninger, jf. bilag 1, nr. 4, samt tidligere folkekirkeoplysninger, jf. bilag 1, nr. 6.

Herudover foreslås CPR's dataindhold udvidet med oplysning om forældremyndighedens indehavere, jf. bilag 1, nr. 7, samt om separation, jf. bilag 1, nr. 8. En registrering af oplysninger om forældremyndighed og separation i CPR vil kunne bidrage til administrative

forenklinger, især i kommunerne. Herudover foreslås tidligere beskyttelsesoplysninger, jf. bilag 1, nr. 10, bevaret.

Videregivelse af oplysninger fra CPR til offentlige myndigheder forudsætter efter lovens § 31, at disse myndigheder skal være berettigede til at behandle oplysningerne efter lov om behandling af personoplysninger. Heraf følger også, at der ikke må videregives flere oplysninger end påkrævet til det konkrete formål. Dette indebærer eksempelvis, at der kun vil blive adgang til oplysning om separation for meget få myndigheder, såsom statsamter, ministerialbogsførere og lignende.

De foreslåede nye oplysninger om eget efternavn, forældremyndighed og separation vil først blive registreret i CPR, når de nødvendige tekniske ændringer er gennemført, og der er fastsat regler af vedkommende minister, jf. § 2, stk. 2, herunder om indrapporteringen af oplysningerne til CPR.

Til § 5

Med bestemmelsen videreføres den navneregistreringspraksis, der fremgår af folkeregistreringsbekendtgørelsens § 18. Derimod bortfalder den adgang, som fremgår af folkeregistreringsbekendtgørelsens § 19 til at få registreret særlige adresseringsmellemanne. Ordningen i § 19 omfatter registrering af visse gifte eller tidligere gifte personers brug som mellemnavn af et navn uden hjemmel i navnelovgivningen.

Når den hidtidige adresseringsmellemannepraksis ikke foreslås opretholdt, skyldes dette, dels at borgerne ofte misforstår registreringen og tror, at de »hæder« disse navne og ikke kun har fået registreret en navnebrug, dels at offentlige myndigheder bør registrere borgerne under de navne, disse har efter navnelovgivningen.

Ved bortfaldet af adgangen til registrering af bruget af et adresseringsmellemanne ved dette lovforslags ikrafttræden, forbliver tidligere anmeldte adresseringsmellemanne registreret i CPR, så længe de pågældende ikke anmoder om ændring heraf, jf. § 59, stk. 4.

Bestemmelsen i stk. 1 og stk. 2 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 18, stk. 1, med den præcisering, at det angives, at det er den registrerende myndighed, som skal sørge for forkortelsen.

Baggrunden for stk. 2 er, at det for tiden er muligt i CPR at registrere fornavne og efternavne indenfor et maksimum på henholdsvis 50 og 40 positioner.

Tegnsættet har siden CPR's etablering i 1968 omfattet de 30 store bogstaver A-Å i det danske alfabet samt Ü. I 1996/97 blev tegnsættet udvidet, således at

næsten alle specielle nationale store og små bogstaver i europæiske sprog, som anvender det latinske alfabet, kan gengives korrekt. Disse i alt 114 bogstaver giver mulighed for i langt de fleste tilfælde at registrere borgernes navne med korrekt bogstavering og videregive disse til modtagere af CPR's oplysninger i den offentlige og private sektor efter bestemmelserne i lovforslaget.

Markeringen, som omtales i stk. 3, svarer til, hvad der gælder efter bekendtgørelsens § 18, stk. 2, og vil fremgå af CPR's skærm billeder og kan i øvrigt leveres til de brugere af CPR's oplysninger, som ønsker dette.

Bestemmelserne i stk. 4-7, der indholdsmæssigt svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 18, stk. 3-5, fastsætter, hvorledes der dannes et »adresseringsnavn« i CPR på for tiden op til 34 positioner, som kan benyttes af offentlige myndigheder og private bl.a. til maskinel adressering til de enkelte borgere. Der anvendes normalt rudekoverter, som med sædvanlig skriftstørrelse for tiden sætter en grænse på maksimalt 34 positioner i navne- og adresselinjerne. Længden af vejnavne, postdistrikter m.v. i CPR tager i øjeblikket højde for dette forhold.

Til kapitel 3. Kommunens folkeregistrering

Kapitlet fastsætter de grundlæggende regler for kommunernes registrering af personers adresser i CPR. Disse er fastsat med udgangspunkt i de nugældende administrativt fastsatte bestemmelser i folkeregistreringslovgivningen. Kapitlet omhandler endvidere kommunernes muligheder for at kontrollere borgernes flytteanmeldelser og berigtige borgernes adresser. På dette område foreslås nogle udvidede beføjelser til kommunerne.

De almindelige principper for adresseregistreringen fremgår idag af folkeregistreringsbekendtgørelsens § 1.

Ved folkeregistreringens indførelse i 1924 fandt man, at der kunne opstå tvivlsspørgsmål om, hvor en person boede, men at der ikke kunne fastsættes nærmere regler herom. Imidlertid dannede der sig i folkeregistrenes og Indenrigsministeriets praksis nogle retningslinier, som første gang blev offentliggjort ved en vejledning i 1976 fra Indenrigsministeriet. Disse retningslinier er siden blevet udbygget, og har fra 1990 været anført i folkeregistreringsbekendtgørelsen. De foreslåede principper er uændrede i forhold til de gældende bestemmelser.

Principperne i bopælsregistreringen er klare og præsenterer en trinfølge: Udgangspunktet er, at enhver skal registreres på sin bopæl. Den, der ingen bo-

pæl har, skal registreres på sit faste opholdssted, og har man heller ikke et fast opholdssted, skal man forblive registreret i sin hidtidige kommune, men som fraflyttet sin hidtidige adresse. I visse tilfælde, hvor den pågældende ikke kan findes, kan registreringen være »forsvundet«.

Endvidere præciseres det i kapitlet, at det er kommunen, som har kompetencen til at afgøre, om en flytning kan accepteres. Denne ret har hidtil alene fremgået udtrykkeligt af folkeregistreringsbekendtgørelsens § 15, stk. 1.

Kapitlet indeholder endvidere bestemmelser om kommunernes pligt til at rette fejl i folkeregistreringen. Denne pligt har hidtil kun været angivet i folkeregistreringscirkulærets § 18 og uddybet i folkeregistreringsvejledningens kapitel 3, men er fundet så væsentlig, at den bør optages i selve loven.

Til § 6

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 1, stk. 2 og 3. Ved afgørelsen af, om et fravær fra bopælen er midlertidigt, eller om man er flyttet, må der ske en vurdering af, om der er hensigt til tilbagevenden til bopælen. Herudover er længden af fraværet af betydning. Et fravær fra bopælen, mens man er i sommerhus, betragtes efter fast praksis som et midlertidigt fravær, og der skal aldrig ske tilmelding til sommerhuset i sommerperioden. I øvrigt kan der ikke gives nogen fast tidsgrænse for, hvor langt fraværet fra bopælen kan være, når den pågældende opholder sig her i landet. For udlandsophold gælder særlige regler, jf. kapitel 5 og 6.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 1, stk. 5, 1. pkt., der er uddybet i folkeregistreringsvejledningens kapitel 2, afsnit 1. Som det fremgår heraf, kan der ikke siges noget om, hvor langt et ophold skal være, for at det kan siges at være fast.

For personer, som er fraflyttet deres bopæl, og opholder sig på en institution skal der foreligge helt særlige omstændigheder for, at et ophold ikke skulle kunne karakteriseres som fast.

Registrering på institutioner møder en del uvilje. Mange kommuner finder nemlig de økonomiske og andre konsekvenser, der kan være forbundet med en sådan registrering for uønskede, ligesom institutionsbestyrere ofte er modstandere af registreringerne. Indenrigsministeriet har derfor overfor kommunerne måttet præcisere, at konsekvenserne i anden lovgivning af en registrering er registreringen uvedkommen, og at de økonomiske byrder, en særlig institution måtte påføre kommunen, må klares over udignings-

ordninger, ligesom modvilje hos andre mod folkeregistrering er uden betydning for denne.

Bestemmelsen i stk. 3, 1. pkt., svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 15, stk. 1. Bestemmelsen i stk. 3, 2. pkt., er en tydeliggørelse af folkeregistreringsbekendtgørelsens § 1, stk. 6, hvorefter folkeregistrering af bopæl eller opholdssted, og stemmer overens med det anførte i folkeregistreringsvejledningens kapitel 2, afsnit 1, og kapitel 3, afsnit 1. Finder kommunen det tvivlsomt, om en flytning finder sted, må den ikke umiddelbart registrere denne, men skal undersøge sagen nærmere. På den anden side skal kommunen heller ikke undlade at registrere en flytning, fordi f.eks. en institutionsbestyrer eller andre, som ingen kompetence har på folkeregistreringsområdet, modsætter sig en registrering.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 1, stk. 5, 2. pkt. En registrering »uden fast bopæl«, bør anvendes med stor tilbageholdenhed og ikke i situationer, hvor der kan udpeges et fast opholdssted.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 1, stk. 5, 3. pkt. Man kan give sig til kende på forskellige måder, f.eks. ved at møde op på et offentligt kontor eller ved at skrive til det offentlige.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 er i overensstemmelse med § 1, stk. 4, i folkeregistreringsbekendtgørelsen og kapitel 2, afsnit 2.1, i folkeregistreringsvejledningen.

De anførte tilknytningsmomenter i stk. 2 er blandt de, der er angivet i kapitel 2, afsnit 2.1, i folkeregistreringsvejledningen om flere boliger her i landet, hvor også bestemmelsen om valgmuligheden, jf. det foreslåede stk. 3, står. Af de hidtil angivne kriterier er ikke medtaget, om boligen ligger nærmest børnenes institution.

Til § 8

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til gældende praksis, som denne også er gengivet i folkeregistreringsvejledningens kapitel 2, afsnit 2. 2. om børn. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3. Det er således uden betydning for registreringen, at barnets ophold det pågældende sted eventuelt strider mod, hvad forældremyndighedens indehaver ønsker.

Bestemmelsen i stk. 2 skal sammenholdes med den gældende vejlednings bemærkning om, at børn, som (på skift) opholder sig lige længe hos forældrene skal

registreres hos den af forældrene, hvor de på grund af objektive forhold må siges nærmest at være hjemmehørende. Ved den foreslåede bestemmelse fastslås det, at forældremyndigheden er det afgørende objektive kriterium i disse situationer.

Bestemmelsen i stk. 3 vedrører de ikke sjældent forekommende situationer, hvor barnet opholder sig lige længe hos hver af ikke-samboende forældre, som trods fælles forældremyndighed, der forudsætter enighed om væsentlige spørgsmål vedrørende barnet, ikke er enige om dettes registrering. I en sådan situation og i andre situationer, hvor det ikke har været muligt at fastslå, hvor barnet bor, fastsættes i overensstemmelse med anbefalingen i den gældende folkeregistreringsvejledning, at barnet skal forblive registreret på den adresse barnet havde, før striden startede, hvis denne gamle adresse er en af de påståede bopæle. Hvor dette er, vil fremover kunne konstateres på grund af bestemmelsen i § 13, stk. 2, om indhentning af udtalelser fra den ene af barnets forældre, når der af den anden forælder anmeldes flytning for et barn.

Til § 9

Efter de gældende regler har det været et krav, at registreringsstedet ligger fast, jf. folkeregistreringsvejledningens kapitel 1, afsnit 1. Dette har givet anledning til problemer for personer, som f.eks. bor på en båd, som af og til anvendes til sejlads. Dette er baggrunden for andet punktum i den foreslåede bestemmelse, som således indebærer en vis lempelse for nogle borgere.

Til § 10

Bestemmelsen i stk. 1 giver kommunen en handlepligt, hvis den får mistanke om en fejlregistrering. Hvorledes mistanken opstår er uden betydning. Også en anonym anmeldelse om fejlregistrering vil efter omstændighederne kunne give anledning til at begynde en undersøgelse. Pligten til at sørge for, at borgerne er registreret på den faktiske bopæl (opholdssted), følger i dag af folkeregistreringscirkulærets § 18.

Der er mange steder i lovgivningen tillagt borgerens adresse i CPR (folkeregisteradresse) retsvirkninger. Således afhænger f. eks. mange sociale ydelser af om personen er registreret som enlig eller som udrejst. SU afhænger af, om den studerende er hjemmeboende, kommuneskatten afhænger af, hvilken kommune man bor i den 5. september. Hertil kommer spørgsmålet, om en person opfylder en eventuel bopælspligt, som måtte påhvile en ejendom efter særlovgivningen eller f.eks. som ansættelsesvilkår. Bopælen har også betydning ved skatteopgørelsen i relation til spørgs-

mål om fradrag for dobbelt husførelse, transport m.m. samt kommunal valgret/valgbarhed. Bopælen har endvidere betydning for retten til ydelser efter sygesikringsloven og sygehusloven, og bopælen er afgørende for, hvilken (amts)kommune der har betalingsforpligtelsen. Det er derfor af den største betydning, at registreringen er korrekt, idet der ellers i mange tilfælde vil ske fejlagtige udbetalinger af forskellige ydelser m. m. Den økonomiske betydning af registreringer er medvirkende til, at borgerne ikke altid selv anmelder korrekt adresse. Der kan herom også henvises til den rapport om Kommuneshopping, der i april 1998 blev udgivet af Hvidovre Kommune om et samarbejdsprojekt mellem 8 sjællandske kommuner. I del 1+2, side 95, er opregnet de forhold, der typisk påvirkes ved flytninger. Det anføres i tilslutning hertil, at folkeregistreringen er noget, som nogle borgere har et afslappet forhold til, og at overtrædelse heraf anses ikke som nogen større forbrydelse eller brud på moralbegreber. Endvidere betones det samme sted, at den offentlige administration af enhver form for offentlige ydelser, som udgangspunkt er indrettet i tillid til, at registreringen, som sker i folkeregistret, er korrekt, således at det medfører tab for kommune- og statskasse, hvis registreringen ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold.

Bestemmelserne i stk. 2-3 giver kommunen nogle udvidede beføjelser, der vil kunne sikre, at kommunerne fra private og offentlige myndigheder kan få de oplysninger, som er nødvendige for deres stillingtagen til sager, der giver anledning til tvivl.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at offentlige myndigheder uafhængigt af forvaltningslovens videregivelsesregler skal bidrage med oplysninger til brug for fastlæggelse af borgernes korrekte bopæl. Det gælder således også f.eks. Post Danmark, der ikke er omfattet af forvaltningsloven.

Private har kun pligt til at bidrage med oplysninger, i det omfang dette er fastlagt ved lov eller bestemmelser fastsat med hjemmel i lovgivningen. Dette har hidtil kun omfattet den flyttende selv, samt hus- og logiværter, jf. §§ 5 og 6 i folkeregistreringsloven. Da andre private i mange tilfælde vil kunne bidrage med værdifulde oplysninger, har fraværet af en pligt betydet, at sådanne sager i mange tilfælde ikke har kunnet belyses i tilstrækkeligt omfang.

Adgangen til at få afholdt retsligt forhør efter retsplejelovens § 1018 til undersøgelse af personlige forhold af retlig betydning, som foreslås i bestemmelsen i stk. 3, kendes bl. a. fra udlændingelovens § 40, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 12 og arbejdsskadeforsikringslovens § 21. Den

praktiske betydning af et sådant forhør ligger i, at strafferetsplejens regler om vidnepligt og vidneansvar finder anvendelse. Henvendelse om forhøret skal rettes til byretten i den retskreds, hvor den, der skal afhøres, bor eller opholder sig. Når en sådan mulighed foreslås indført i forbindelse med registreringen af en persons adresse, skyldes det de ofte store økonomiske følgevirkninger, denne registrering kan have.

De oplysninger, der kan belyse en bopælssag, kan bl. a. være oplysning om, hvilken adresse den pågældende har oplyst til andre at bo på. Forbruget af el, vand, varme og gas samt oprettelse af telefon og brug af denne kan også belyse sagen. Kommunens socialforvaltning og skattevæsen vil ligeledes tit have værdifulde oplysninger om den pågældendes opholdssted.

Hvis der er mistanke om, at der er sket en overtrædelse af folkeregistreringslovgivningen, kan kommunen anmelde dette til politiet med henblik på efterforskning af det anmeldte forhold. Derimod kan det ikke forlanges, at politiet deltager i selve fastlæggelsen af en persons bopæl.

Til § 11

De foreslåede bestemmelser i stk. 1 - 3 er udformet ud fra folkeregistreringsbekendtgørelsens § 15, stk. 5, og folkeregistreringscirkulærets § 18, stk. 1 - 3, men indeholder som noget nyt en 14-dages frist, og et krav om skriftlighed, der er en skærpelse af de almindelige regler efter forvaltningsloven.

I forbindelse med behandlingen af sådanne såkaldte tvangsflytningssager skal kommunen følge forvaltningslovens sagsbehandlingsregler, herunder høre sagens parter, som ikke altid alene er den person, hvis adresseregistrering ændres, men også andre som har en væsentlig, individuel interesse i afgørelsen, f. eks. fordi vedkommendes sociale ydelser umiddelbart vil blive forringet ved ændringen. Det følger af forvaltningsloven, at kommunens afgørelse skal begrundes med henvisning til de anvendte retsregler og de kendsgerninger, der er lagt til grund. Endvidere skal der gives klagevejledning.

Indenrigsministeriet bistår i tvangsflytningssager kommunerne med generel rådgivning, men afgør aldrig telefonisk konkrete bopælssager, bl. a. fordi borgeren derved ville berøves en egentlig 2-instansbehandling af sin sag. Kommunerne vil derfor heller aldrig i begrundelsen for en afgørelse kunne henvise til denne telefoniske vejledning.

Bemyndigelsen i stk. 4 er indsat for fortsat administrativt at have mulighed for at fastsætte bestemmelser om kommunens orienteringspligt over for den flytten-

de/ejeren ved registrering af tilflytning til en sommerhusadresse svarende til bestemmelsen i folkeregistreringscirkulærets § 5 eller ved registrering af tilflytning til andre særlige adresser.

Til kapitel 4. Indenlandske flytninger

Kapitlet indeholder de regler om borgernes pligter i forbindelse med flytninger her i landet, som i dag fremgår af folkeregistreringslovens § 5 og folkeregistreringsbekendtgørelsen.

Til § 12

Bestemmelsen fastsætter de almindelige regler for anmeldelse af flytninger og skal sammenholdes med folkeregistreringslovens § 5. I forhold til denne er rettet den logiske brist, at det var pålagt i en flytteanmeldelse at medtage de personer i husstanden, som flytter med, uden at fritage de pågældende, hvis flytning blev anmeldt af en anden, for selv at anmelde denne.

Stk. 2 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 6, stk. 1 og 2.

Bestemmelsen om skriftlighed i stk. 3 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 15, stk. 6.

Stk. 4, 1. pkt. svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 15, stk. 7.

Stk. 5 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 15, stk. 8.

Stk. 6 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 7 og § 15, stk. 9.

Til § 13

Bestemmelsen fastsætter regler for de tilfælde, hvor flytteanmeldelse m.v. skal foretages af andre end den flyttende.

Den, som i medfør af stk. 1 skal foretage flytteanmeldelsen, vil typisk være forældremyndighedens indehaver, værger eller en institution.

Om kommunen kan registrere en flytning, som er anmeldt af et barn, dvs. en ugift person under 18 år, afhænger af, om kommunen bl.a. på grundlag af en vurdering af barnets modenhed skønner, at anmeldelsen svarer til de faktiske forhold, jf. herved § 12, stk. 4, 2. pkt., ligesom proceduren i § 13, stk. 2, fremover også vil skulle iagttages.

Procedurekravet i stk. 2 er en nyskabelse, hvis formål er at dæmme op for flytteanmeldelser for børn, som ikke svarer til de faktiske forhold. Meningen med bestemmelsen er ikke, at et barns adresse i CPR kun kan flyttes, hvis begge forældre er enige, men derimod, at kommunen skal have mulighed for at opdage ukorrekte anmeldelser.

Bestemmelsen harmonerer også med forvaltningslovens bestemmelser om partshøring.

Hidtil har der i kommunerne været ført en forskellig praksis, hvor nogle kommuner har krævet begge forældres underskrift for at flytte et barns registrering, når forældrene ikke er samboende, mens andre ikke har krævet disse underskrifter. Dette har ført til klart urimelige situationer.

Stk. 3 skal sammenholdes med bestemmelsen i § 6 i folkeregistreringsloven, som dog indskrænker pligten til ikke at gælde, hvis den flyttende har vist en kvittering fra folkeregistret om, at vedkommende har meldt flytning. Denne indskrænkning er ikke opretholdt, fordi den ikke forekommer hensigtsmæssig.

Til § 14

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til, hvad der har været gældende fra folkeregistreringsstart, og ses anført første gang i cirkulære nr. 161 af 26. oktober 1925 til samtlige kommunalbestyrelser om førelse af folkeregistre.

For værnepligtige, som opretholder deres bopæl under værnepligten, sker der ikke nogen fravigelse fra de almindelige regler, idet de kan siges blot at være midlertidigt fraværende fra deres bopæl. Andre værnepligtige ville derimod, hvis der ikke var denne særregel, skulle registreres på kasernen.

De administrativt fastsatte regler, som efter stk. 2 skal gælde for anmeldelse og registrering af værnepligtige, vil tage udgangspunkt i folkeregistreringsbekendtgørelsens kapitel 3 og folkeregistreringscirkulærets kapitel 4.

Til § 15

Særreglerne i stk. 1 for indsatte har ligesom særreglerne for værnepligtige en historisk baggrund tilbage til cirkulære nr. 161 af 26. oktober 1925 til samtlige kommunalbestyrelser om førelse af folkeregistre. Udover den historiske tradition kan desuden anføres, at man ved at undlade en egentlig adresseregistrering i disse tilfælde undgår at sådanne belastende adresseoplysninger vil blive opbevaret som historiske oplysninger i CPR. Den registrering, som efter de regler, som skal fastsættes i medfør af stk. 3, vil blive foretaget om fængselsophold m.m., vil nemlig blive slettet, når dette ophold er afsluttet, og ikke gemt historisk i CPR.

Bestemmelsen i stk. 2 om muligheden for at foretage en registrering på kriminalforsorgens pensioner er indsat efter ønske fra kriminalforsorgen.

De administrativt fastsatte regler, som efter stk. 3 skal gælde for anmeldelse og registrering for personer under ophold i fængsel og lign. institution m.m., vil

tage udgangspunkt i folkeregistreringscirkulærets kapitel 3.

Til kapitel 5. Tilflytning fra udlandet

Kapitlet indeholder reglerne for registrering af personer, som kommer til landet fra udlandet, herunder fra Færøerne. Med hensyn til Færøerne henvises til § 23, stk. 2, og § 60 med bemærkninger.

Kapitlets bestemmelser indebærer ingen væsentlige ændringer af den gældende retstilstand, som fremgår af §§ 8-14 i folkeregistreringsbekendtgørelsen og §§ 6 - 11 i folkeregistreringscirkulæret, jf. også folkeregistreringsvejledningens kapitel 3, afsnit 4. Dog vil ingen ikke-nordiske børn fremover umiddelbart kunne registreres som tilflyttet landet, jf. § 17 og bemærkningerne hertil. Herudover vil det fremover blive krævet af EU-statsborgere, som efter artikel 8, stk. 1, litra b, i Rådsk Direktiv nr. 68/360 er at betragte som grænsegængere, at disse ikke kan blive folkeregistreret her i landet uden et brev fra udlændingemyndighederne om, at de er fritaget for et opholdsbevis.

Til § 16

Bestemmelserne i stk. 1 - 2 er i overensstemmelse med folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 1 og 2, idet der dog er foretaget en udvidelse af den personkreds, som først har pligt til at anmelde flytning til landet, hvis opholdet skal vare over 6 måneder, fra personer, der tilflytter fra et andet nordisk land, til også at gælde personer, som tilflytter fra et EU- eller EØS-land. Hermed sikres mod en forskelsbehandling mellem nordiske EU- eller EØS-statsborgere og andre EU- eller EØS-statsborgere.

Det er umiddelbart klart, at ikke ethvert ophold i Danmark skal registreres som en tilflytning. 3 måneders grænsen, som har været anvendt gennem en årække, giver en rimelig afgrænsning mellem ophold, som alene kan betragtes som turist- eller ferieophold, og ophold, hvor vedkommende kan siges at have bosted i landet.

3 måneder er således den periode som mange udlændinge ifølge udlændingelovgivningen må opholde sig i Danmark uden særlig tilladelse, men kravet til opholdets længde for at kunne blive registreret som tilflyttet landet gælder også for nordiske statsborgere, herunder danskere.

Den hidtil gældende særrregel for personer, som flytter her til landet efter at have boet i et andet nordisk land eller Færøerne, skyldes en harmonisering af reglerne med de øvrige nordiske landes, hvor flytning ikke anses for at finde sted, når opholdet det nye sted varer under 6 måneder. Særrreglen vil efter den fore-

slåede bestemmelse gælde alle, som har boet i et nordisk land eller EU-/EØS-land, og vil således ikke længere være begrænset til statsborgere fra de nordiske lande og Færøerne. Tilflytter sådanne statsborgere fra et land uden for Færøerne, Norden, og EU-/EØS-området, falder de ikke ind under særrreglen.

Flytteanmeldelsespligten ved tilflytning til landet indtræder nu på det tidspunkt, den pågældende opfylder betingelserne for at blive registreret som tilflyttet. Pligten er hidtil indtrådt ved flytningen. For ikke-nordiske statsborgere, som indrejser uden en opholdstilladelse, indtræder flytteanmeldelsespligten fra meddelelse af opholdstilladelse eller -bevis, og således hverken fra den faktiske tilflytning eller det tidspunkt, hvor opholdet har varet 3 måneder. Flytteanmeldelsespligten indtræder dog kun fra dette tidspunkt, hvis det på tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelsen ligger klart, at opholdet skal vare i over 3 måneder, jf. § 16, stk. 1, sammenholdt med stk. 4, sidste pkt.

Den hidtidige pligt til at anmelde flytning for husstanden ændres til en ret. Envidere fritages en flyttende nu også formelt for selv at anmelde en flytning, som er anmeldt af en anden.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 4. Specielt i grænseejne er det ikke ualmindeligt, at personer jævnligt krydser grænsen. Det er derfor nødvendigt at fastslå, hvornår den pågældende må siges at have ophold i Danmark.

Ved spørgsmålet om tilflytning her til landet er det uden betydning, hvorledes en evt. tilbageværende bolig i udlandet er, og om den tilflyttende har sin familie med eller efterlader denne i udlandet. Der ses således alene på opholdets varighed. Herved adskiller forholdene sig fra personer med flere indenlandske boliger, jf. herom foran til § 7.

En angivelse fra den tilflyttende om, hvorledes hans bolig og familieforhold i udlandet er, vil i de fleste tilfælde ikke kunne efterprøves modsat et udsagn om længden af en persons ophold her i landet. Det anvendte kriterium - opholdets længde - har tidligere givet anledning til en del klager, bl. a. fra svenskere, som har ønsket fortsat at være registreret i Sverige, selv om de på grund af arbejde i Københavnsområdet har haft deres hovedophold i Danmark. Efter at de skattemæssige grænsegængerregler, der i disse tilfælde var en af grundene til modstanden mod at blive folkeregistreret i Danmark, er ændret, forventes et fald i disse klager.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 om muligheden for at kræve dokumentation for opholdets varighed i dag skal sammenholdes med folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 3. Kravet om, at der skal

være særlig grund til at betvivle varigheden, fremgår idag af kapitel 3, afsnit 4, i folkeregistreringsvejledningen.

Dokumentation for opholdets varighed kan bestå i fremvisning af dokumenter, hvorefter den pågældende har truffet dispositioner, som intet fornuftigt menneske ville foretage, hvis opholdet var kortere, f.eks. bindende indbetaling af leje for et længere tidsrum, køb af hus, som kun egner sig som helårsbolig, optagelse på en længerevarende uddannelse eller lignende.

At personer, som indrejser første gang med en opholdstilladelse udstedt med henblik på varigt ophold, altid skal anses for at have opfyldt den tidsmæssige betingelse for registrering, svarer til den formodning herom, som er kommet til udtryk i den gældende folkeregistreringsbekendtgørelses § 11, stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 3, sidste punktum. Hvis ikke denne betingelse er opfyldt, ville det i øvrigt også være uklart, i hvilken kommune den pågældende skulle registreres.

Bestemmelsen i stk. 6 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 5. Formålet er, at alle som aftjener værnepligt i Danmark også er folkeregistrerede her.

Til § 17

Bestemmelsen i stk. 1 skal sammenholdes med § 11 i folkeregistreringsbekendtgørelsen. I forhold til denne foreslås den ændring, at børn under 18 år, som tager ophold hos forældremyndighedens indehaver, først kan folkeregistreres, når udlændingemyndighederne har taget stilling til deres sag og i et brev tilkendegivet, at de pågældende ikke skal have en opholdstilladelse.

Endvidere foreslås den ændring, at EU-statsborgere, der er omfattet af artikel 8, stk. 1, litra b, i Rådskonvention nr. 68/360 (grænsegængere), først kan blive folkeregistreret, når udlændingemyndighederne har afgivet en meddelelse om, at vedkommende er fritaget for opholdsbevis.

Ved ændringen er der skabt fuld overensstemmelse på dette område mellem folkeregistreringen og udlændingelovgivningen. Samtidig opnås, at udlændingemyndighederne for alle ikke-nordiske udlændinge vil have taget stilling til lovligheden af deres ophold her i landet, inden der sker en folkeregistrering af de pågældende i kommunerne. Skal de pågældende udvises, vil det være uheldigt, at de forinden er blevet optaget i CPR med de deraf følgende retsvirkninger.

Udlændinge, der her i landet har indgivet ansøgning om opholdstilladelse eller -bevis, og hvor ansøgning-

gen er tillagt opsættende virkning, skal ikke registreres som tilflyttet landet, før den pågældende eventuelt får meddelt opholdstilladelse. Udlændinge, der har søgt opholdstilladelse, men fået afslag herpå, og som har påklaget afgørelsen til Udlændingestyrelsen, Indenrigsministeriet eller Flygtningenævnet, skal ikke registreres som tilflyttet landet, før den pågældende eventuelt får opholdstilladelse af klageinstansen, selv om klagen efter udlændingeloven måtte være tillagt opsættende virkning.

Bestemmelserne i stk. 2 - 3 regulerer nogle specielle forhold om henholdsvis genindrejse og visum /udrejsefrist i pas delvis i overensstemmelse med gældende regler i folkeregistreringsbekendtgørelse og -cirkulære. Efter aftale med Udlændingestyrelsen følges en praksis, hvorefter udlændingemyndighederne ved genindrejse, dvs. hvor den pågældende har været registreret som udrejst i CPR, udtrykkeligt skal have taget stilling til, om der kan ske registrering på grundlag af en tidligere meddelt opholdstilladelse/- bevis.

Indenrigsministeriet bliver med mellemrum stillet det spørgsmål, om der kræves opholdstilladelse for personer, som fra udlandet indsættes direkte til afsøning, hvorfor det er fundet hensigtsmæssigt at medtage en bestemmelse i stk. 4 herom.

Til § 18

Bestemmelsen svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 2. Baggrunden for bestemmelsen er den immunitet og de rettigheder, som fremmede staters diplomatiske og konsulære repræsentanter nyder efter Wienerkonventionerne, jf. lov nr. 252 af 18/6 1968 om diplomatiske forbindelser og lov nr. 67 af 8. marts 1972 om konsulære forbindelser, samt de særlige rettigheder og immuniteter, som ved mellemfolkelig overenskomst kan indrømmes i relation til de internationale organisationer og institutioner, som Danmark er medlem af, jf. lov nr. 567 af 30. november 1983 om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m. v.

Til § 19

Bestemmelserne i stk. 1-3 om de oplysninger, der skal gives ved indrejse fra et nordisk land, svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 9, stk. 1.

Til § 20

Bestemmelsen om de oplysninger, der skal gives ved indrejse fra udlandet i øvrigt, svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 10, stk. 1. Der er tale om de samme oplysninger, som skal afgives efter § 19 ved tilflytning fra et andet nordisk land, og der sker

dermed ikke forskelsbehandling af personer, der flytter fra et nordisk land eller et EU-/EØS-land. For så vidt angår bestemmelsens nr. 10 om oplysning om egne børn, ægtefælle og forældre, som ikke er omfattet af anmeldelsen, skal disse oplysninger benyttes til at sikre, at der i CPR etableres de fornødne civilstands- og slægtskabshenvisninger.

Til § 21

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 9, stk. 2, og § 10, stk. 2, mens stk. 2 svarer til § 9, stk. 3, og § 10, stk. 4.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til folkeregistreringscirkulærets § 6, stk. 6, og § 10.

Bestemmelsen i stk. 4 er medtaget for at sikre, at eventuelle fremtidige behov for at registrere enkelte nye oplysninger ikke skal stille krav om en egentlig lovændring.

Til § 22

Bestemmelserne i stk. 1 - 3 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 14. Bestemmelsen i stk. 1 sammenholdt med § 17, stk. 1, indebærer, at børn under 18 år, der flytter her til landet for at tage ophold hos deres herboende forældre, herunder adoptivforældre, vil blive registreret med virkning fra den faktiske indrejsedato, uafhængigt af datoen i det brev, som er nævnt i § 17, stk. 1. Det følger af lovforslagets § 16, stk. 5, at en person aldrig kan registreres tilflyttet før den dato, hvor vedkommende har erhvervet en bopæl eller fast opholdssted. Bestemmelsen i stk. 1 modsvarer bestemmelsen i § 26, stk. 2, 2. pkt.

Indholdet af bestemmelsen i stk. 3, der svarer til § 14, stk. 3, i folkeregistreringsbekendtgørelsen, har givet anledning til misforståelser og kritik. Således har nogle ikke forstået, at udstedelsesdatoen er den dato, der er påført nederst på de stickers eller kort, hvorpå opholdstilladelsen er givet, men har troet, at det var den dato, som udlændingemyndighederne har beregnet opholdstilladelsen fra, hvilket typisk er en tidligere dato. Endvidere har mange ment, at det var urimeligt, at deres registrering var afhængig af udlændingemyndighedernes ekspeditionstid. Det er skønnet, at registreringen fortsat først bør ske med virkning fra den dag, hvor det konstateres, at vedkommende lovligt opholder sig i landet.

Til § 23

De administrativt fastsatte regler, som efter stk. 1 skal gælde for kommunernes medvirken ved anmeldelse af tilflytning fra et andet nordisk land, vil tage udgangspunkt i folkeregistreringscirkulærets § 6.

Om Færøerne i stk. 2 henvises til forslaget § 60 med bemærkninger.

Til kapitel 6. Fraflytning til udlandet

Kapitlet indeholder regler for registrering af personer, som flytter til udlandet, herunder Færøerne. Med hensyn til Færøerne henvises til § 27, stk. 2 og § 60 med bemærkninger. De gældende regler findes i bekendtgørelsens § 4 samt i vejledningens kapitel 3, afsnit 3.

Til § 24

Bestemmelsen i stk. 1 svarer i sit indhold til de gældende regler i folkeregistreringsbekendtgørelsens § 4, stk. 1-2, og folkeregistreringsvejledningen, kapitel 3, afsnit 3.

I folkeregistreringsbekendtgørelsens § 5 findes en bestemmelse, hvorefter fiskere og søfolk, som påmønstrer et dansk registreret skib og opgiver bopæl her i landet uden at tage bopæl i udlandet, skal oplyse dette til folkeregistret i fraflytningskommunen. Denne vil derefter være registreret uden fast bopæl i sin hidtidige kommune. Denne bestemmelse har formentlig en skattemæssig forhistorie og videreføres ikke.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til, hvad der gælder efter folkeregistreringsbekendtgørelsens § 4, stk. 3, og er fastsat for tilflytning fra udlandet i forslaget § 16, stk. 3. Fastsatte man ikke en sådan bestemmelse, ville kortere ferieophold i Danmark kunne anføres som grundelse for et krav om fortsat registrering her i landet.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer i sit indhold til § 4, stk. 4, i folkeregistreringsbekendtgørelsen.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til § 4, stk. 6, i gældende folkeregistreringsbekendtgørelse og modsvarer i øvrigt § 16, stk. 7, om registrering af tilflytning for en dansk statsborger, som aftjener værnepligt i Danmark.

Bestemmelsen i stk. 5, som er en nyskabelse, omfatter dels personer, som forsvaret eller Beredskabsstyrelsen har sendt til udlandet med henblik på deltagelse i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende humanitære og andre lignende opgaver, dels udenrigstjenestens personale, når disse gør tjeneste i udlandet. Bestemmelsen indebærer, at en sådan person aldrig registreres som udrejst, uanset at den hidtidige bolig ikke er til fuld rådighed og opholdet er over 6 måneder. Vedkommende forbliver registreret på sin hidtidige bopæl eller, såfremt denne opgives, i sin hidtidige bopælskommune. Under udsendelsen kan vedkommendes aktuelle udenlandsadresse registreres i CPR som supplerende adresse, jf. stk. 3.

Begrundelsen for bestemmelsen i stk. 5, som er indsat efter ønske fra Forsvarsministeriet og Udenrigsministeriet, er bl.a. at de pågældende er afskåret fra at erhverve egentlig bopæl (i modsætning til faktisk ophold) i opholdslandet eksempelvis på grund af de særlige internationale regler for deres status dér. Bestemmelsen modsvarer i øvrigt lovforslagets § 18 om, at udenlandske diplomater og militærpersoner og disses husstand under opholdet her i riget ikke registreres i CPR.

Bestemmelsen vil omfatte godt 600 medarbejdere i udenrigstjenesten. Med familier, herunder børn under 21 år, jf. stk. 6, drejer det sig om skønsmæssigt godt 1.400 personer, hvortil kommer enkelte personer, der er udsendt i statens tjeneste uden at gøre tjeneste på diplomatisk eller konsulære repræsentationer. Udenrigsministeriet har peget på, at betænkning nr. 1209 afgivet i 1991 af Udenrigskommisionen af 1. april 1989 (Udenrigstjenesten mod år 2000) bl.a. på baggrund af en gennemgang af folkeregisterloven anbefalede, at »en række love, hvor bopælskravet virker mod hensigten for medarbejdere udsendt i den danske stats tjeneste, bør ændres, så dette undgås«. Det bemærkes i øvrigt, at både norske, svenske og finske diplomater bevarer optagelsen i respektive folkeregistre i hjemlandet under deres udsendelse.

Bestemmelsen vil endvidere for forsvarrets vedkommende omfatte de ca. 1.500 personer, som Forsvarsministeriet ifølge det seneste forsvarsforlig har fået bevillingsmæssig mulighed for at udsende til FN-opgaver i udlandet. Omfattet af bestemmelsen er tillige personel fra forsvaret, som af civile, humanitære organisationer udsendes til kriseområder i varierende perioder. Forsvarsministeriet har anført, at der med bestemmelsen er tale om en naturlig tilpasning af CPR-loven, der afspejler regeringens politik vedrørende Danmarks internationale indsats, herunder forsvarrets deltagelse i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre opgaver.

Bestemmelsen i stk. 6, som ligeledes er ny, fastsætter, at familiemedlemmer tilhørende de i stk. 5 nævnte personer, heller ikke registreres som udrejst under ophold i udlandet sammen med en sådan person under dennes udsendelse til tjeneste uden for riget.

Til § 25

Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige fornyede den 8. maj 1989 en aftale om folkeregistrering, hvis formål er at lette folkeregistreringen af personer i de kontraherende lande og sikre, at en person, der bor i Norden, er registreret ét og kun ét sted. Afgørelsen af, om en person skal registreres som tilflyttet indflyt-

ningslandet ligger efter den nordiske folkeregistreringsaftale hos indflytningslandet. Denne afgørelse må fraflytningslandet acceptere. De foreslåede bestemmelser i stk. 1 - 4 er en konsekvens af denne aftale.

Stk. 4 svarer iøvrigt til § 12, stk. 2, i folkeregistreringsloven efter lovændringen i juni 1998.

Til § 26

Bestemmelsens regler om indhold af flytteanmeldelse, fraflytningsdato og muligheden for registrering af udlandsadresse og/eller kontaktdresse under udenlandsophold svarer til tilsvarende bestemmelser i folkeregistreringsbekendtgørelsens §§ 4 og 6. En kontaktdresse er en adresse her i landet, hvortil offentlige myndigheder og private kan sende vedkommendes post.

Til § 27

De administrativt fastsatte regler, som efter stk. 1 skal gælde for kommunernes medvirken ved anmeldelse af flytning til et andet nordisk land, vil tage udgangspunkt i folkeregistreringscirkulærets § 12.

Om Færøerne i stk. 2 henvises til forslaget § 60 med bemærkninger.

Til kapitel 7. De registreredes beskyttelse mod videregivelse af oplysninger

Kapitlet indebærer en forbedring af beskyttelsen af den enkelte, som ønsker dette, mod videregivelse, dels ved en udvidelse af adressebeskyttelsen til også at omfatte navnebeskyttelse, dels ved indførelse af nye og lidt ændrede beskyttelsesformer i øvrigt.

Til § 28

Adressebeskyttelse er navnlig aktuell, hvor en person vil sikre sig mod henvendelser fra en anden eller andre bestemt(e) personer, f.eks. tidligere ægtefælle eller samlever. Tidligere, hvor adoption af danskfødte børn var mere udbredt end i dag, har adressebeskyttelse også været benyttet som beskyttelse af et adoptivbarn og dets adoptivforældre mod henvendelser fra den biologiske mor. Pt. har knap 30.000 personer adressebeskyttelse.

Med bestemmelsen sker en udvidelse af beskyttelsen til samtidig også at omfatte pågældendes navn.

Det forhold, at beskyttelsen hidtil har været begrænset til adressen alene, har betydet, at der ved identifikation og forespørgsel på en adressebeskyttet person i svaret er anført den efterspurgte persons aktuelle navn. I tilfælde, hvor en person i forbindelse med en flytning til en ny adresse søger at skjule sig for

bestemte andre personer, vil pågældende i nogle tilfælde skifte navn eller dele af navnet (fornavn eller efternavn). Ved at returnere det aktuelle navn uden den beskyttede adresse i svaret til en spørger, vil denne således få nye oplysninger, som måske kan være til hjælp for denne til ad andre kanaler at finde frem til den pågældende person. Det er baggrunden for at udvide adressebeskyttelse til også at omfatte vedkommendes navn.

Den hidtidige bestemmelse i folkeregistreringsbekendtgørelsens § 17, stk. 2, om, at en persons adresse på et hospital eller lignende altid er beskyttet mod udlevering til private, videreføres ikke med lovforslaget. Der må ved pågældendes registrering sådant sted af vedkommende selv eller dennes pårørende konkret tages stilling til eventuel navne- og adressebeskyttelse. Konsekvensen af beskyttelsen er, at alle private, f.eks. også bekendte, afskæres fra at få vedkommendes nye adresse ved henvendelse i folkeregistret, hvilket denne næppe altid ønsker.

Efter den foreslåede bestemmelse har enhver ret til ved henvendelse til bopælskommunen at få registret, at vedkommendes navn og adresse i CPR ikke må opgives til private. Hidtil har det alene været muligt at beskytte dennes adresse hér i landet. Dette vil blive ændret, således at en udenlandsadresse fremover også kan beskyttes. Som hidtil bortfalder beskyttelsen efter et år, og det slås fast, at kommunen i modsætning til nu kun kan give beskyttelsen for en længere periode, hvis der er tale om helt særlige forhold. Hvis vedkommende ved udløbet af beskyttelsesperioden selv ønsker beskyttelsen fornyet, er der ikke noget til hinder herfor.

Navne- og adressebeskyttelsen kan normalt ikke opretholdes overfor kreditorer, der agter at foretage skridt til opkrævning eller inddrivelse af en forfalden fordring, jf. § 42, stk. 5, og beskyttede navne og adresser kan videregives til private, der har en retlig interesse i oplysningen, jf. § 43, stk. 1. Beskyttede navne og adresser kan endvidere videregives efter bestemmelserne i § 34, § 38, stk. 4, § 42, stk. 3-4, og § 45.

Til § 29

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 24, stk. 6, i folkeregistreringsbekendtgørelsen. Lokalvejviserbeskyttelsen bortfalder ikke fremover automatisk ved flytning til udlandet eller ved forsvinden. Pt. har ca. 175.000 personer lokalvejviserbeskyttelse.

Efter bestemmelsen i stk. 2 kan personer - som det siden 1995 har været muligt, jf. folkeregistreringsbekendtgørelsens § 27, stk. 2 - få indsat en markering i

CPR om, at vedkommende ikke ønsker at modtage henvendelser i forbindelse med undersøgelser, hvor Indenrigsministeriet leverer oplysninger eller foretager forsendelser på grundlag af CPR. Pt. har 22 personer fået indsat en sådan markering. Disse personer vil dog fortsat indgå i undersøgelser i statistisk eller videnskabeligt øjemed, hvortil der leveres oplysninger fra CPR. De pågældende må blot ikke kontaktes af forskeren. En sådan markering udelukker dog ikke, at den pågældende kontaktes, hvis det konstateres, at vedkommende er eller kan være smittet med en sygdom, eller hvis man i forbindelse med undersøgelsen vedrørende lægemiddelinteraktion bliver opmærksom på særligt farlige interaktionsmønstre, som bør medføre henvendelse til den pågældende. Dette vil også blive fastsat i vilkårene for dataleverancen, jf. §§ 35 og 36. Som noget nyt forelås, at henvendelse om denne beskyttelse rettes til bopælskommunen - mod nu til Indenrigsministeriet.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 om beskyttelse mod reklamehenvendelse er ny. I dataleverancerne fra CPR til private vil en sådan markering blive medtaget, og det vil blive fastsat i de vilkår, der regulerer leveringen, at de pågældende således kun må modtage reklamehenvendelser, hvis vedkommende i forvejen er kunde.

Til § 30

Hidtil har en adressebeskyttelse tillige betydet, at pågældende også havde lokalvejviserbeskyttelse, selvom der ikke særskilt var anmodet herom. Som noget nyt foreslås med bestemmelsen i stk. 1, at personer med navne- og adressebeskyttelse - udover lokalvejviserbeskyttelse - samtidig er omfattet af beskyttelse mod henvendelse fra forskere, jf. § 29, stk. 2, og reklamehenvendelser, jf. § 29, stk. 3, lige så længe som navne og adressebeskyttelsen gælder.

Særskilt meddelt lokalvejviserbeskyttelse, beskyttelse mod forskerhenvendelser og reklamebeskyttelse ophører efter stk. 2 dog i alle tilfælde først, når vedkommende selv anmoder bopælskommunen herom.

Hjemlen i stk. 3 tænkes anvendt til at pålægge kommunerne at orientere borgerne om det nærmere indhold af navne- og adressebeskyttelsen, svarende til, hvad der idag er pålagt kommunerne efter § 20 i folkeregistreringscirkulæret.

Til kapitel 8. Kommunernes og Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder

Til danske offentlige myndigheder hører domstole, Folketinget samt den offentlige forvaltning.

Til domstolene skal henregnes domstole, der er omfattet af retsplejeloven, dvs. Højesteret, landsretterne, byretterne og Sø- og Handelsretten i København, Den Særlige Klageret, særdomstole og undersøgelsesretter. Herudover skal medtages specialdomstole nedsat med hjemmel i særlovgivning som f.eks. Den kommunale tjenestemandret.

Til Folketinget skal henregnes folketingsudvalg, Folketingets Ombudsmand, Rigsrevisionen samt Statsrevisorerne og deres sekretariat.

Begrebet den offentlige forvaltning skal i øvrigt afgrænses på samme måde som i relation til lovforslaget om behandling af personoplysninger.

Udenlandske offentlige myndigheder, herunder også nordiske myndigheder, skal altid efter nærværende lov behandles som private, og videregivelse til disse er således ikke omfattet af kapitel 8. Der henvises dog for så vidt angår nordiske folkeregistreringsmyndigheder til bemærkninger til lovforslagets § 25, stk. 1 og 4.

Registreringen af oplysningerne i CPR sker som det fremgår af lovforslagets § 1 bl.a. med det formål at stille disse til rådighed for andre myndigheder. Dette kan som i dag ske ved udlevering af enkeltoplysninger fra kommunerne eller efter aftale med Indenrigsministeriet via terminaladgang, engangsudtræk eller løbende udtræk. Dette forhold ændres ikke ved bestemmelserne i nærværende kapitel.

Til § 31

Det er bestemmelserne om behandling af oplysninger i justitsministerens forslag til lov om behandling af personoplysninger, der vil være afgørende for, dels om den enkelte myndighed kan få adgang til oplysninger i CPR, dels hvilke af de oplysninger i bilag 1 til nærværende lovforslags § 4 myndigheden vil kunne få adgang til. Bestemmelsen skal sammenholdes med folkeregistreringslovens § 2 c, stk. 1, hvor afgrænsningen af de oplysninger, offentlige myndigheder kan få adgang til i CPR, er sket ved en henvisning til EU-direktivet om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Ved den ændrede formulering er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Til § 32

Bestemmelsen i stk. 1 giver offentlige myndigheder adgang til CPR-oplysninger, når der ikke er tale om enkeltforespørgsler, der skal rettes til kommunerne, jf. § 33.

Indenrigsministeriets levering af oplysninger fra CPR sker efter stk. 2 på særlige vilkår. Leveringen

sker rent praktisk via terminaladgang til CPR eller i form af udtræk om en større kreds af personer (éngangsudtræk eller abonnement) af i forvejen fastlagte oplysninger på gængse edb-medier, f.eks. papir, magnetbånd, kassettebånd, streamer, disketter, CD-ROM og filoverførsel.

Indenrigsministeriets fastsættelse af vilkårene for den enkelte dataleverance sker i overensstemmelse med forslag til lov om behandling af personoplysninger, således at videregivelsen fra CPR ikke vil omfatte flere personer eller flere oplysninger om disse end nødvendigt for den konkrete opgave.

Om betalingen for Indenrigsministeriets videregivelse henvises til de almindelige bemærkninger afsnit D. Administrative og økonomiske konsekvenser.

Til § 33

Alle kommuner har adgang til CPR's oplysninger, og enhver kommune vil derfor, uanset bopælskommune for den person forespørgslen vedrører, kunne give de aktuelle oplysninger i CPR om en person samt for tiden oplysninger om tidligere navne, adresser, civilstande samt tidligere statsborgerskab. Ifølge folkeregistreringscirkulærets § 22, stk. 3, har offentlige myndigheders enkeltforespørgsler hidtil været vederlagsfri, hvis de umiddelbart har kunnet besvares ud fra CPR. Efter cirkulærets § 22, stk. 4, har man kunnet tage 27 kr. pr. forespørgsel, hvis en offentlig myndighed indenfor en kortere periode stiller et større antal forespørgsler. Det foreslås i bestemmelsen i stk. 1, at der skal betales indtil 27 kr. for alle forespørgsler til kommunerne. Alle myndigheder har mulighed for at få terminalforbindelse til CPR i stedet for at rette forespørgsler til kommunerne.

Baggrunden for bestemmelsen i stk. 2 er, at Indenrigsministeriet ikke råder over andre folkeregisteroplysninger, end dem, der findes i CPR.

Socialministeriet er allerede idag fritaget for at betale gebyr for de forespørgsler, som er nævnt i stk. 3, jf. kapitel 7 i folkeregistreringsvejledningen.

Kommunalbestyrelsens adgang til efter bestemmelsen i stk. 4 at bestemme, at forespørgsler fra offentlige myndigheder skal være skriftlige, svarer til, hvad der efter folkeregistreringscirkulærets § 22, stk. 2 gælder i dag.

Til § 34

Reguleringen i bestemmelsen i stk. 1 har til formål at sikre, at de almindelige personoplysninger, som registreres i CPR, normalt hentes direkte i CPR af de myndigheder og private, der har behov herfor. Herved sikres, at disse er helt aktuelle og korrekte, og at f.eks.

en beskyttelse af en persons navn og adresse ikke til-sidesættes.

Udveksling af CPR's oplysninger mellem de enkelte dele af en kommunes forvaltning omfattes ikke af videregivelsesforbudet i stk. 1.

Hvis videregivelsen udtrykkelig følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller er aftalt med Indenrigsministeriet, har Indenrigsministeriet haft forudgående lejlighed til at udtale sig, herunder vurdere samordnings- og koordineringssyn, jf. § 2, stk. 3.

Myndighedens overladelse af data, som er modtaget fra CPR, til behandling på et servicebureau eller lign. betragtes ikke som »videregivelse til private«, såfremt databehandlerens behandling er i overensstemmelse med lov om behandling af personoplysninger.

Bestemmelsen i stk. 2 har til formål at sikre, at navne- og adressebeskyttelse opretholdes, hvis sådanne oplysninger videregives efter bestemmelsen i stk. 1 fra en myndighed, som har modtaget disse fra CPR, men gælder dog ikke, jf. stk. 3, hvis andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov.

Til kapitel 9. Kommunernes og Indenrigsministeriets videregivelse m.v. af oplysninger til brug i statistisk eller videnskabeligt øjemed

Der er ikke i den gældende folkeregistreringslov hjemmel til udlevering af oplysninger i form af udtræk fra CPR til private forskere eller forskningsinstitutioner. Disse kan i dag alene rette adressefore-spørgsler til folkeregistrene om enkeltpersoner, de forud har identificeret.

Derimod er der efter § 2, stk. 3, i lov om private registre intet til hinder for, at der i privat regi registreres også følsomme personoplysninger, såfremt dette alene finder sted til videnskabelige eller statistiske formål, og der - når der er tale om registrering af oplysninger om rent private forhold - er sket en forudgående anmeldelse til Registertilsynet, som fastsætter nærmere vilkår for registret.

Videregivelse af oplysninger fra CPR til konkrete forskningsprojekter har derfor hidtil alene kunnet ske, når en offentlig myndighed, f.eks. sygehus eller universitet, har kunnet stå som ansvarlig for de udleverede oplysninger samt for overholdelsen af nærmere fastsatte bestemmelser. Dette har betydet, at en del private forskere har været afskåret fra at få adgang til CPR's oplysninger, selv om de ved at opfylde bestemmelserne i førnævnte § 2, stk. 3, i lov om private registre, kan behandle langt mere følsomme oplysninger, end der findes i CPR.

Med hjemmel i § 27, stk. 1, i folkeregistreringsbekendtgørelsen kan der for private videnskabelige og statistiske projekter, som er forudgående anmeldt til Registertilsynet efter § 2, stk. 3, i lov om private registre, og for hvilke der er fastsat nærmere vilkår, fra CPR foretages adressering og udsendelse af breve til en nærmere afgrænset personkreds i CPR. Der sker herved ikke udlevering af navne- og adresseoplysninger på de personer, der får tilsendt materiale, til rekvi- renten af adresserings-/udsendelsesopgaven.

I forslaget til lov om behandling af personoplysninger er der fastsat særlige regler for behandling af oplysninger og anmeldelse af behandlinger, der alene sker i statistisk eller videnskabeligt øjemed. Med bestemmelserne i dette kapitel sker en tilpasning til disse bestemmelser, herunder en ligestilling af adgangen til benyttelse af CPR's oplysninger i statistisk og videnskabeligt øjemed, uanset om forskningen sker i offentligt eller privat regi.

Det er i alle tilfælde en forudsætning, at behandlingen hos modtagere af oplysninger m.v. efter bestemmelserne i dette kapitel er i overensstemmelse med lov om behandling af personoplysninger.

Til § 35

Personkredsen, som Indenrigsministeriet kan give oplysninger om, kan afgrænses ved, at de enkelte personer i forvejen er identificerede f.eks. ved personnummer, fødselsdato og navn o.lign, eller som en gruppe af personer identificerede ud fra generelle kriterier som f.eks. alder, geografi og køn.

Vilkårene for den enkelte dataleverance fastsættes i overensstemmelse med lov om behandling af personoplysninger, således at videregivelsen fra CPR ikke vil omfatte flere personer eller flere oplysninger om disse end nødvendigt for at gennemføre den konkrete statistiske eller videnskabelige opgave. I det konkrete tilfælde tages der i vilkårene bl.a. også stilling til behandlingen af personer med navne- og adressebeskyttelse, jf. lovforslagets § 28, eller med beskyttelse mod forskerhenvendelser efter § 29, stk. 2. Oplysningerne leveres på gængse edb-medier, f.eks. papir, magnetbånd, kassettebånd, streamer, disketter, CD-ROM og filoverførsel.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at Indenrigsministeriet efter aftale kan medvirke til adressering og udsendelse af materiale til en sådan personkreds til brug i statistisk og videnskabeligt øjemed. Hermed videreføres ordningen, som i dag er fastsat i folkeregistreringsbekendtgørelsens § 27, stk. 1. Som følge af den nye adgang til CPR's oplysninger for forskning er det ikke fundet nødvendigt at opretholde kravet i fol-

keregistreringsbekendtgørelsen § 27, stk. 4, om, at oplysning om navne og adresser på modtagerne af materialet ikke må videregives til den, der har fået foretaget kuvertering eller udsendelse. Personer med navne- og adressebeskyttelse vil fortsat blive undtaget for adressering og udsendelse, jf. folkeregistreringsbekendtgørelsens § 27, stk. 1, mens dette ikke længere vil gælde personer med lokalvejviserbeskyttelse. Dette skal ses i lyset af den særlige beskyttelsesadgang mod forskerhenvendelser, jf. § 29, stk. 2, som er blevet indført i 1995. Vilkårene for den enkelte opgave vil udover fastlæggelse af afgrænsningen af personkredsen bl.a. også omfatte krav om, at der i det udsendte materiale orienteres om, på hvilken baggrund kuvertering og adressering foretages samt om, at det er frivilligt for den enkelte at reagere på henvendelsen.

Om betalingen til Indenrigsministeriet henvises til de almindelige bestemmelser afsnit D. Administrative og økonomiske konsekvenser.

Til § 36

Vilkårenes bestemmelser om sikkerhedsforanstaltninger vil navnlig omfatte datakommunikationsform, organisatoriske forhold og fysisk sikring, herunder sikkerhedsorganisation, administration af adgangskontrolordninger og autorisationsordninger samt retningslinjer for tilsynet med overholdelsen af de fastsatte retningslinjer.

I vilkårene fastlægges endvidere, hvilke data der kan få adgang til i CPR, således at videregivelsen fra CPR ikke vil omfatte flere oplysninger end nødvendigt for at gennemføre den konkrete opgave. I tilladelsen tages også stilling til behandlingen af personer med navne- og adressebeskyttelse, jf. lovforslagets § 28 og markering mod forskerhenvendelser, jf. lovforslagets § 29, stk. 2.

Om betalingen til Indenrigsministeriet henvises til de almindelige bestemmelser afsnit D. Administrative og økonomiske konsekvenser.

Til § 37

Indenrigsministeriet råder ikke over andre folkeregisteroplysninger end dem, der findes i CPR, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 33, stk. 2.

Kommunalbestyrelsens beslutning om at give en sådan adgang til ældre folkeregistremateriale vil bl.a. kunne ske ud fra en vurdering af mulighederne for ressourcemæssigt at varetage denne opgave. Samtidig vil det naturligvis også være afgørende, om materialet er afleveret til landsarkiverne eller ej. Bestemmelsen indebærer således, at kommunerne kan give samme ad-

gang til oplysningerne, uanset om de findes i CPR eller stammer fra før CPR-systemets etablering.

Om den almindelige adgang for enhver til oplysninger fra gammelt folkeregistremateriale henvises til lovforslagets § 48 og bemærkningerne hertil.

Til kapitel 10. Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger til private

Kapitlet regulerer udtømmende Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger på basis af CPR til private bortset fra videregivelse til private til brug i statistisk eller videnskabeligt øjemed efter kapitel 9. Om sondringen mellem offentlige myndigheder og private henvises til de indledende bemærkninger til kapitel 8.

Der er ikke i dette kapitel indsat en bestemmelse om den registrerede persons adgang til oplysninger om sig selv i CPR (egenaces), idet denne ret følger af bestemmelserne om den registreredes generelle indsigtret i lov om behandling af personoplysninger.

Til § 38

Bestemmelsen regulerer Indenrigsministeriets leverancer til private af i forvejen fastlagte oplysninger fra CPR på gængse edb-medier, f.eks. papir, magnetbånd, kassetbånd, streamer, disketter, CD-ROM og filoverførsel.

Disse leverancer er i dag reguleret af folkeregistreringslovens § 3, stk. 3. § 3 blev indsat i folkeregistreringsloven ved lov nr. 303 af 8. juni 1978 om ændring af lov om folkeregistrering.

Der leveres i dag med hjemmel i denne bestemmelse ajourførte navne- og adresseoplysninger til erhvervsvirksomheder, dvs. pengeinstitutter, forsikringselskaber, kreditforeninger, pensionskasser, finansieringsselskaber m.v. I lovbemærkningerne til folkeregistreringsloven var anført, at Indenrigsministeriet i perioden frem til lovforslagets fremsættelse i samråd med Personregistreringsrådet, som blev nedlagt ved ændringsloven i 1978, havde taget stilling til, at visse administrationer bl.a. statsanerkendte arbejdsløshedskasser, i relation til udnyttelsen af CPR kan sidestilles med offentlige myndigheder, og at lovforslaget ikke sigtede mod at ændre denne praksis. Som konsekvens heraf modtager statsanerkendte arbejdsløshedskasser på samme måde som private erhvervsvirksomheder i dag ajourførte navne- og adresseoplysninger fra CPR.

Bestemmelsen i folkeregistreringslovens § 3, stk. 3, begrænser efter sin ordlyd masseudleveringen til den del af den private sektor, der er erhvervsvirksomheder i dette ords snævre betydning. Dette ude-

F. t. 1. om Det Centrale Personregister

lukker andre virksomheder, foreninger m.v., som efter lov om private registre m.v. kan registrere oplysninger om enkeltpersoners navn og adresse - og måske også personnummer - fra på en enkel og hensigtsmæssig måde at sikre, at disse oplysninger i fornødent omfang ajourføres og ikke er urigtige eller vildledende. Der kan endvidere peges på, at fagforeninger, som efter skattekontrolloven har indberetningspligt om medlemsindbetalinger identificeret med personnummer af den enkelte indbetaler, ikke kan modtage ajourførte navne- og adresseoplysninger fra CPR, mens sådanne oplysninger, jf. forrige afsnit, kan leveres fra CPR til de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser, der på samme måde som fagforeninger er indberetningspligtige efter skattekontrolloven.

Bestemmelsen i § 3, stk. 3, begrænser endvidere samarbejdet med erhvervsvirksomheder til kun at måtte omfatte personer, til hvem virksomheden har et konkret retsforhold. Dvs. kun hvis der er et låneforhold, kontoforhold, pensionsforhold, forsikringsforhold o.lign. må personen omfattes af samarbejdet med CPR om levering af ajourførte navne- og adresseoplysninger. I mange tilfælde, hvor der ikke er tale om et konkret retsforhold, er der i dag intet til hinder i lov om private registre for, at der er registreret enkeltpersoners navne- og adresseoplysninger i erhvervsvirksomheder, virksomheder, foreninger m.v., men disse oplysninger kan ikke ajourføres fra CPR.

Det er heller ikke muligt for private f.eks. at få konstateret i CPR, om personer i egen database er døde, så de kan slettes i eget system, hvorved man undgår at genere de efterladte ved henvendelser til den afdøde.

Med bestemmelsen i stk. 1 udvides kredsen, som kan få oplysninger fra CPR, til alle former for juridiske personer. Det gælder således bl.a. alle former for erhvervsudøvelse, herunder enkeltmandsvirksomheder, samt statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser, faglige organisationer og andre foreninger. For foreninger er det tillige en betingelse, at de har et anerkendelsesværdigt formål. Det er ikke muligt på udtømmende måde at angive de foreninger, der vil være omfattet af bestemmelsen, fordi de har et anerkendelsesværdigt formål. Udfyldningen vil i praksis ske ved de afgørelser, som Indenrigsministeriet træffer herom. Der vil i den forbindelse blive dannet en »branchenorm« dækkende de forskellige foreningskategorier, der vurderes at have et anerkendelsesværdigt formål. Udover de foran nævnte faglige organisationer vil som udgangspunkt bl.a. idrætsforeninger, interesseorganisationer, hjælpeorganisationer, politiske foreninger og religiøse samfund kunne henføres til kategorien »foreninger med anerkendelsesværdigt formål«, således at de kan

få leveret ajourførte navne- og adresseoplysninger for deres medlemmer i overensstemmelse med bestemmelsen i stk. 2, såfremt de efter stk. 6 er berettiget til at behandle sådanne oplysninger efter lov om behandling af personoplysninger.

Den foreslåede afgrænsning udelukker videregivelse til en fysisk person med henblik på udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter.

Det hidtidige krav om, at der skal være tale om et konkret retsforhold, ophæves. Dette skyldes bl.a., at lovforslagets § 29, stk. 3, som noget nyt giver den enkelte en ret til at få indsat en markering i CPR om, at vedkommende fritages for reklamehenvendelser på grundlag af oplysningerne fra CPR, medmindre der er tale om et kundeforhold.

I stk. 2 foretages endvidere en udtømmende angivelse af de oplysningstyper, som kan videregives. De nævnte oplysninger svarer til, hvad der i dag kan udleveres til erhvervsvirksomheder efter § 3, stk. 3, i folkeregistreringsloven, jf. folkeregistreringslovens § 3, stk. 1, med tilføjelse af oplysning om evt. ønske om fritagelse for reklamehenvendelser.

Begrundelsen for bestemmelsen i stk. 3 er, at der som led i administration af pensionsordninger er behov for at modtage oplysninger om civilstand, herunder ændring af denne fra gift til enke/enkemand. Dette gælder i tilfælde af død, hvor der skal sikres bl.a. korrekte udbetalinger til de pensionsberettigede, herunder også i de tilfælde, hvor en person med en gruppe-livsordning kan få udbetalt en forsikringssum, såfremt vedkommendes ægtefælle afgår ved døden. Oplysninger om civilstand kan endvidere tænkes anvendt i forbindelse med pensionsrettigheders stilling ved separation, skilsmisse og bosondring.

Formålet med bestemmelsen i stk. 4 er at forbedre borgernes retsstilling på dette område, idet en konsekvent anvendelse af CPR's korrekte og præcise navne- og adresseoplysninger i kreditoplysningsbureauerne vil mindske risikoen for, at helt sagesløse personer forveksles med skyldnere. Det skal understreges, at der ikke er adgang til videregivelse af beskyttede navne- og adresseoplysninger fra kreditoplysningsbureauerne jf. § 40, stk. 3. Bestemmelsen skal også ses på baggrund af muligheden for offentlige myndigheders indberetning af skyldnere til private kreditoplysningsbureauer, som der er skabt hjemmel for ved lov nr. 1093 af 21. december 1994, som ændret ved lov nr. 1204 af 27. december 1996, jf. også kapitel 5 i forslag til lov om behandling af personoplysninger.

Kravet til identifikation i stk. 5 svarer til, hvad der er gældende i dag.

Bestemmelsen i stk. 6 overflødiggor det hidtidige krav i § folkeregistreringslovens § 3, stk. 3, om indhentning af en forudgående udtalelse fra Registertilsynet.

Til § 39

Med hjemmel i forskrifter for CPR-registret er der i dag adgang for erhvervsvirksomheder til via elektronisk selvbetjening at rette enkeltforespørgsler til CPR efter folkeregistreringslovens § 3, stk. 1. Med den foreslåede bestemmelse udvides kredsen, der vil kunne få en sådan adgang, til den samme kreds af private, som er omfattet af § 38.

Anvendelsen af det elektroniske system giver fuld sikkerhed for, at identifikationskravet i lovforslagets § 42, stk. 6, i alle tilfælde opfyldes, og at der ligeledes kun udleveres oplysninger i overensstemmelse med § 42, stk. 2. Dette betyder, at eventuelle menneskelige fejl ved behandlingen er fuldstændigt elimineret.

Anvendelsen af dette system vil med denne bestemmelse ikke omfatte oplysning om navn og adresse, som er beskyttet efter lovforslaget § 28. En privat spørger vil i sådanne tilfælde alene få besked om beskyttelsen og må således ved henvendelse til en kommune godtgøre en retlig interesse for i givet fald at få oplyst disse, jf. lovforslagets § 42, stk. 5, og § 43, stk. 1.

Til § 40

Efter stk. 1 sker privates adgang til CPR's oplysninger via Indenrigsministeriet på nærmere fastsatte vilkår.

Om betalingen til Indenrigsministeriet henvises til de almindelige bemærkninger afsnit D. Administrati-ve og økonomiske konsekvenser.

Formålet med videregivelsesforbeholdet i stk. 2 er at sikre, at de almindelige personoplysninger, som registreres i CPR, hentes direkte i CPR af de private, således at de meddelte oplysninger er helt aktuelle og korrekte.

Hvor en videregivelse udtrykkelig følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller er aftalt med Indenrigsministeriet har Indenrigsministeriet haft forudgående lejlighed til at udtale sig, herunder at vurdere samordnings- og koordineringssyn, jf. lovforslagets § 2, stk. 3.

Overladelse af data til behandling på et servicebureau eller lign. betragtes ikke som videregivelse, såfremt databehandlerens behandling er i overensstemmelse med lovforslaget om behandling af personoplysninger.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at der ikke er adgang til videregivelse af beskyttede navne- og adresseoplysninger fra kreditoplysningsbureauer, som disse har modtaget fra CPR.

Til kapitel 11. Indenrigsministeriets forsendelse for udenlandske myndigheder

Til § 41

Bestemmelsen svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 27, stk. 3, idet den dog ikke længere er begrænset til EU/EØS-lande. Vilkårene vil bl.a. indeholde bestemmelser til sikring af anonymiteten for personer i personkredsen.

Om betalingen til Indenrigsministeriet henvises til de almindelige bemærkninger afsnit D. Administrati-ve og økonomiske konsekvenser.

Til kapitel 12. Kommunernes videregivelse af enkeltoplysninger m.v. til private

Dette kapitel regulerer videregivelse af enkeltoplysninger m.v. til private, bortset fra videregivelsen til brug i statistisk eller videnskabeligt øjemed efter kapitel 9 og Indenrigsministeriets videregivelse m.v. til private efter kapitel 10. Kapitlet regulerer således udtømmende kommunernes videregivelse m.v. i forbindelse med privates personlige, telefoniske og skriftlige henvendelse om enkeltoplysninger, herunder i tilfælde, hvor der skal fremlægges dokumentation af f.eks. kreditorkrav, retlig interesse, adkomst til ejendom m.v. Herudover er der i § 47 fastsat regler for kommunernes medvirken ved trykning af lokalvejvisere. Om sondringen mellem offentlige myndigheder og private henvises til de indledende bemærkninger til kapitel 8.

Der er i lovforslaget ingen hjemmel for kommunerne til at foretage kuvertering for private. Kommunerne vil, således som det også er tilfældet idag, kun kunne foretage kuvertering for private, hvis der andetsteds i lovgivningen er hjemmel herfor. En sådan hjemmel findes i § 41 a i friskoleloven, lb. nr. 62 af 23. januar 1997, for udsendelse af materiale for en friskole til en afgrænset personkreds i skolekommunen.

Til § 42

Bestemmelsen i stk. 1 regulerer privates enkeltforespørgsler til kommunerne om konkrete personer. Bestemmelsen opretholder stort set uændret den gældende retstilstand på området, som følger af § 3, stk. 1 og 4, i folkeregistreringsloven og § 24, stk. 1-4, i folkeregistreringsbekendtgørelsen.

I bestemmelsen i stk. 2 afgrænses de oplysninger i CPR, der kan videregives af kommunerne ved enkeltforespørgsler, på samme måde som i § 38, stk. 1, om Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger om en større kreds af personer til private, når der bortses fra oplysning om markering af fritagelse for reklamehenvendelser.

Bestemmelsen i stk. 3 er en parallel til bestemmelsen i § 38, stk. 3, der giver Indenrigsministeriet en tilsvarende adgang til i elektronisk form at levere oplysning om civilstand til selskaber og pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed, jf. kapitel 9 a i lov om banker og sparekasser. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 38, stk. 3. Nærværende bestemmelse giver endvidere adgang til oplysning om pågældendes slægtskabsforhold.

Bestemmelsen i stk. 4 er en parallel til bestemmelsen i § 38, stk. 4, der giver Indenrigsministeriet en adgang til i elektronisk form at levere beskyttede navne og adresser til kreditoplysningsbureauer. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 38, stk. 4.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, hvorefter en adressebeskyttelse ikke kan opretholdes overfor kreditorer, der agter at foretage skridt til opkrævning eller inddrivelse af en forfalden fordring.

En kreditor skal således kunne fremvise en forfalden, ubetalt fordring. Meningen med denne undtagelse fra navne- og adressebeskyttelsen er, at man ikke skal kunne gemme sig for sine kreditorer gennem en navne- og adressebeskyttelse for at undgå at betale sin gæld. At en fordring er forfalden betyder, at den sidste rettidige betalingsdag er overskredet.

Navne- og adressebeskyttelse skal dog ikke altid vige for kreditorer, selv om disse kan opfylde betingelserne, der er angivet ovenfor. Dette skyldes, at der kan tænkes tilfælde, hvor formålet med at præsentere en forfalden fordring ikke er at få de penge m.m., man har tilgode, men derimod er en måde at omgå beskyttelsen på. Der må i almindelighed kunne ses bort fra muligheden for omgåelse, hvis den spørgende er en forretningsvirksomhed, herunder en advokatvirksomhed. Kommunerne afviser i dag visse adresseforespørgsler, fordi der rejses tvivl om fordringens eksistens. I sådanne tilfælde er det fundet hensigtsmæssigt at afklare tvivlen ved som noget nyt at pålægge kommunerne at forelægge anmodningen for den angivelige skyldner.

Kravet til identifikation i stk. 6 svarer til, hvad der er gældende i dag, jf. folkeregistreringsbekendtgørelsens § 24, stk. 1.

Til § 43

Efter bestemmelsen i stk. 1, som svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 17, stk. 4, kan kommunen herudover udlevere beskyttede navne og adresser til private, der skønnes at have en retlig interesse. Efter bestemmelsen er det en betingelse at den beskyttede ikke har fremsat en indvending mod udleveringen, som kommunen finder skal tillægges større vægt end den spørgendes retlige interesse.

Ifølge Indenrigsministeriets praksis foreligger der som regel kun en retlig interesse, hvis den ønskede oplysning i sig selv ændrer retstilstanden, er nødvendig for at få denne ændret eller skal bruges til at gøre en ret gældende, jf. i øvrigt bemærkningerne til stk. 2.

I bestemmelsen i stk. 2 foreslås som noget nyt, at der i tilfælde af retlig interesse også kan udleveres oplysninger om navn, adresse og fødselsdato på nuværende eller tidligere ægtefælle, børn og forældre til den forud identificerede. For så vidt angår oplysning om ægtefælle vil dette være aktuelt for f.eks. forsyningsvirksomheder (el, gas, vand m.v.), hvor den person, der kan identificeres af selskabet, er kunden, men krav også skal gøres gældende overfor ægtefælle, jf. lovbkg. nr. 37 af 5. januar 1995 om ægteskabets retsvirkninger, § 11. Den retlige interesse betyder ikke, at der kan ses bort fra kravet i bestemmelsens 1. punktum om identifikation. Der kan aldrig udleveres oplysninger til private, som ikke har identificeret den person, der ønskes oplysninger om, på den måde, der er angivet i § 42, stk. 6.

Om udtrykket retlig interesse henvises til bemærkningerne til stk. 1. Som eksempel kan nævnes, at en oplysning om slægtskab kan være af betydning for fremsættelse af et arvekrav. På samme måde som bobestyrere og andre efter § 50, stk. 1 og 2, har adgang til nødvendige oplysninger i ældre folkeregistermateriale i forbindelse med skifte m.v. ved en persons død, giver bestemmelsen i stk. 2 en tilsvarende adgang for disse til CPR's oplysninger. Et andet eksempel på retlig interesse er, at oplysningen har betydning for udfaldet af en verserende eller forestående retsag. Retlig interesse i en oplysning har man også, hvis oplysningen har betydning for udfaldet af et erstatningskrav, man selv har rejst, eller som er rejst mod en. Såfremt ens krav på en ydelse er afhængig af, om man har boet et bestemt sted sammen med en anden person i en bestemt periode, har man en retlig interesse i at få oplyst disse forhold. Derimod er f.eks. ønsket om at

drive slægtsforskning ikke en interesse, som kan kaldes retlig, jf. de særlige regler herom i lovforslagets § 49.

Bestemmelsen i stk. 2 om, at oplysning om personnumre aldrig kan gives – bortset fra på visse attester, der udskrives om den pågældende fra CPR, jf. § 46 – svarer til bestemmelsen i dag i § 24, stk. 3, i folkeregistreringsbekendtgørelsen.

Til § 44

Der henvises for så vidt angår stk. 1 og 3 til bemærkninger til de næsten enslydende bestemmelser i § 40, stk. 2-3, for så vidt angår oplysninger, der er modtaget fra Indenrigsministeriet efter § 38, stk. 1-4, og 39. Bestemmelsen i stk. 2 er i overensstemmelse med, hvad der hidtil er fremgået af folkeregistreringsbekendtgørelsens § 17, stk. 5.

Til § 45

Der er tale om en nyskabelse, som giver enhver ret til at få oplyst navne på personer - uanset evt. navne- og adressebeskyttelse - der er tilmeldt i en bolig, som vedkommende er (med) ejer eller lejer af. Det forudsættes, at fornøden dokumentation, herunder for adgang til ejendom eller lejekontrakt, forevises, forinden navne på de tilmeldte udleveres.

I dag har kommunerne ikke pligt til at give en sådan oplysning. Kommunerne har dog ret til at give oplysning om navne på samtlige personer registreret på en boligejers eller lejers egen adresse i de tilfælde, hvor beboerantallet bestrides af denne. Videregivelsen af navnene vil i så fald ske som led i sagens oplysning med henblik på at få boligejerens/lejerens kommentarer hertil, herunder f.eks. om denne har kendskab til de(n) person(er), som angives ikke at bo på adressen, eller ej. Boligejerens/lejerens oplysning om, at en eller flere personer ikke bor på adressen, vil i givet fald ske i form af en logiværterklæring forsynet med vedkommendes underskrift med henblik på dokumentation i sagen.

For en ejer kan der være rimelige grunde til at få oplysning om, hvem der er registreret på en adresse i dennes ejendom eller lejlighed, f.eks. til kontrol af om lejekontraktens betingelser er opfyldt. For en lejer kan også anføres rimelige grunde til at få oplyst, hvem der er registreret med adresse i vedkommendes lejlighed, f.eks. også for at kontrollere opfyldelsen af lejekontraktens bestemmelser.

Kommunerne har en forpligtelse til at sikre at anmeldte flytninger er korrekte, jf. §§ 6 og 10. Men det kan ikke udelukkes ud fra den hidtidige erfaring, at nogle personer - i hvert fald i en kortere periode - kan

opnå at blive registreret på en adresse, hvor de efter dette lovforslag ikke skal registreres. Dette vil efter nogen tid normalt gå op for de korrekt registrerede på adressen, f.eks. ved at der kommer post adresseret til en person, som disse ikke har kendskab til. I første omgang vil de nok returnere posten med angivelse af, at adressaten er ubekendt, og først på et senere tidspunkt begynde at undersøge forholdene nærmere, herunder henvende sig til kommunen. I værste fald har det vist sig, at de pågældende først bliver opmærksom på forholdet, når de har haft besøg af fogeden, som vil inddrive en fordring/gøre udlæg vedrørende en person, som de rigtige beboere ikke kender, men som fogeden kan se står registreret i CPR på adressen. Er det lykkedes personer med et mere tvivlsomt rygte, kriminelle o.lign., som ikke har bedt om navne- og adressebeskyttelse, at blive registreret på en anden persons adresse, vil enhver kunne få oplyst den fejlagtige adresse i CPR, således at sagesløse personer på denne adresse måske får henvendelser af chikanøs karakter eller på anden måde forelemes.

Til § 46

Den eksisterende begrænsning i folkeregistreringsbekendtgørelsens § 23 af de oplysninger, man uden videre kan få attesteret om sig selv, er ophævet, idet betalingen for attestationerne, jf. § 51, stk. 2, formodes at bevirke, at der kun anmodes om attestationer, som har en fornuftig begrundelse.

Det forventes, at attestation af oplysninger i CPR, som fremover kan fås i enhver kommune mod i dag kun i bopælskommunen, vil få aftagende betydning med tiden, idet andre offentlige myndigheder i Danmark gennem direkte træk på oplysninger i CPR, jf. lovforslagets kapitel 8, selv vil kunne tilvejebringe de nødvendige CPR-oplysninger. Bestemmelsen giver også adgang til attestation af oplysninger i gammelt folkeregistermateriale.

Til § 47

Bestemmelsen i stk. 1, svarer til § 24, stk. 5, i folkeregistreringsbekendtgørelsen.

Udgivelsen af lokalvejvisere, hvor navne, stillinger og adresser for en kommunes borgere offentliggøres i trykt form, er en afgørende fravigelse af det grundlæggende princip for privates adgang til disse oplysninger i CPR, sådan som dette princip kommer til udtryk i den gældende folkeregistreringslov § 3, jf. folkeregistreringsbekendtgørelsens § 24, stk. 1. Det er her et krav, at den person, der ønskes navne- og adresseoplysninger for, kan identificeres af den private spørger. Dette identifikationskrav ved videregivelse af oplys-

ninger fra CPR til private er opretholdt i nærværende lovforslag, jf. § 38, stk. 5, og § 42, stk. 6.

Lokalvejvisere bygger på en lang tradition i kommunerne, hvor størsteparten af kommunerne har givet adgang til udgivelse af lokalvejvisere, som trykkes af private forlag o.lign.

Indenrigsministeriet har derfor ikke foreslået en afskaffelse af kommunernes hidtidige mulighed for at beslutte, at der kan videregives oplysninger til brug for trykning af lokalvejvisere, men alene en opretholdelse af den gældende ordning, herunder som fastsat i stk. 2, at oplysningerne ikke må anvendes eller videregives til brug for offentliggørelse i elektronisk form, f.eks. på Internet.

Til § 48

Bestemmelsen i stk. 1 giver adgang til de samme oplysninger, uanset om disse er registreret i CPR eller findes i ældre folkeregistermateriale.

Der gælder efter stk. 2 de samme begrænsninger for anvendelsen af oplysninger udleveret efter stk. 1 som i § 44.

Til § 49

Med bestemmelsen, der stort set svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 25, stk. 1, hjemles en fortsættelse af den i 1993 indførte adgang til gammelt folkeregistermateriale for bl.a. slægtsforskere. Bestemmelsen vedrører således materiale, der stammer tilbage fra folkeregistreringens indførelse i Danmark i 1923/24 og frem, og som ikke er blevet overført af kommunerne til CPR - og dermed foreligger elektronisk - ved dettes systems oprettelse i 1968 eller senere.

Bestemmelsen i folkeregistreringsbekendtgørelsens § 25 blev udformet efter drøftelse med Rigsarkivaren. Liberaliseringen i 1993 af tilgængelighedsbestemmelserne for ældre folkeregistermateriale skete, idet der efter alt at dømme er tale om et materiale, som i stigende omfang vil blive efterspurgt af slægtsforskere. Der er samtidigt i samarbejde med Rigsarkivaren sikret, at adgangen til gammelt folkeregistermateriale dels kan tilgodese behovet i forbindelse med slægthistoriske undersøgelser, dels ikke afhænger af den omstændighed, om materialet er afleveret til landsarkiverne eller ej.

I forhold til den gældende ordning udvides adgangen til også at omfatte oplysning om slægtskabsforhold bortset fra oplysning om nulevende slægtninge.

Det bemærkes, at med lovforslaget om behandling af personoplysninger videreføres den gældende retstilstand, hvorefter oplysninger om afdøde personer kun omfattes af databeskyttelseslovgivningen, hvis

oplysningerne direkte eller indirekte kan knyttes til identificerbare levende personer.

Til § 50

Ved en persons død er der behov for udredning af slægtskabsforhold m.v. af hensyn til skiftet, udbetaling af eventuel forsikringssum o.lign. Det vil i mange år endnu være nødvendigt med manuelle - og dermed ofte besværlige - undersøgelser af slægtskabsforhold m.v. i sådanne situationer. Dette skyldes, at CPR først blev etableret i 1968, og at der kun for børn (personer) født efter 1. januar 1968 er gennemført en systematisk henvisning mellem forældre og børn i CPR. Ved en persons dødsfald er det således kun vedkommendes børn født og folkeregisteret i Danmark efter 1. januar 1968, der med sikkerhed fremgår af CPR.

Udover oplysningerne registreret siden 1968 i CPR råder kommunerne over ældre folkeregistermateriale - i visse tilfælde helt tilbage til 1923/24 - hvis det ikke er afleveret til landsarkiverne.

Der vil i almindelighed ikke blive foretaget bobehandling her i landet, hvis der foregår bobehandling i udlandet. Der foregår heller ingen bobehandling, hvis boets midler er beskedne.

Nærværende bestemmelser i stk. 1-3 har til formål at skabe hjemmel for en fremtidig smidig - og hurtig - adgang til de nødvendige oplysninger, herunder om slægtskabsforhold, også i ældre folkeregistermateriale i forbindelse med skifte m.v. ved en persons død. Dette gælder også, uanset om oplysningerne er beskyttede eller vedrører nulevende eller afdøde personer. Tilsvarende adgang til oplysninger i CPR er omfattet af bestemmelserne i § 43, stk. 2 (retlig interesse).

Bestemmelsen i stk. 1 skal også ses på baggrund af den ny dødsboskiftelov, jf. lov nr. 383 af 22. maj 1996 om skifte af dødsboer, som trådte i kraft 1. januar 1997. Bobestyrere er efter bestemmelsen i § 11 i denne lov enten nogle, Justitsministeriet har autoriseret, eller testamentsindsatte, som skal opfylde nærmere angivne betingelser for at virke som sådan. Efter dødsboskiftelovens § 36 udleverer skifteretten et bo til behandling ved en bobestyrer, bl.a. hvis det er usikkert, hvem der er arvinger. Det påhviler bobestyreren efter dødsboskiftelovens § 46 at finde ud af, hvem der er arving, ligesom bobestyreren skal afklare tvivls spørgsmål om, hvorvidt en arving eller legatar er i live.

Der fastsættes samme krav til identifikation af den afdøde ved forespørgsler efter bestemmelserne i stk. 1 - 3, som i § 42, stk. 6.

Til § 51

Bestemmelsen i stk. 1 er fastsat af hensyn til kommunernes mulighed for selv på en hensigtsmæssig måde at kunne tilrettelægge administrationen af videregivelse fra CPR efter de nævnte bestemmelser i lovforslaget.

Den nævnte maksimale betaling i stk. 2 er uændret 52 kr. Ved videregivelse efter §§ 47-50 kan kommunen kræve samtlige omkostninger dækket af modtageren. Betalingen kan som noget nyt forlanges erlagt forud.

Til kapitel 13. Offentlige myndigheders behandling af personnumre

Af § 11, stk. 1, i justitsministerens forslag til lov om behandling af personoplysninger fremgår, at offentlige myndigheder kan behandle oplysninger om personnumre med henblik på entydig identifikation eller som journalnummer. Denne bestemmelse er en parallel til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 22, stk. 1, hvorefter offentlige myndigheder kan anvende personnummeret som identifikation eller journalnummer i forbindelse med varetagelsen af vedkommende myndigheds opgaver.

Private dataansvarliges behandling af personnumre reguleres efter bestemmelserne i det nævnte forslag til lov om behandling af personoplysninger.

Om sondringen mellem offentlige myndigheder og private henvises til de indledende bemærkninger til kapitel 8.

Til § 52

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 22, stk. 2, i den gældende folkeregistreringsbekendtgørelse. På en del forvaltningsområder følger det af lovgivningen, at flere personer skal henføres til samme sag. I sådanne tilfælde kan forvaltningen efter denne bestemmelse som hidtil selv afgøre, hvorledes den interne sagsregistrering tilrettelægges mest hensigtsmæssigt, men ved kommunikationen mellem borger og myndigheden skal vedkommendes eget personnummer anvendes, jf. § 53.

Ved tilrettelæggelsen af sagsregistreringen skal der endvidere tages ligestillingsmæssige hensyn, således at registrering af en person under ægtefællens personnummer kun foretages, hvor det er påkrævet af hensyn til sagsbehandlingen, herunder ud fra en vurdering af, hvem af ægtefællerne, der f. eks. er hovedperson i forhold til den sagsbehandling, der skal finde sted, f.eks.

den en ydelse vedrører. Iagttagelsen af ligestillingsmæssige hensyn indebærer bl.a. også, at forvaltningen, når en person, der på grund af egne forhold er registreret i forvaltningen, indgår ægteskab, fortsat anvender dennes eget personnummer som journalnummer. Hvis begge ægtefæller havde en sag i forvaltningen forud for ægteskabets indgåelse, og ægtefællerne nu ønskes henført til samme sag, skal der anvendes personnummeret for den af ægtefællerne, som har den mest omfattende sag.

Til § 53

Bestemmelsen svarer i sit indhold til § 22, stk. 3, 1. pkt., i folkeregistreringsbekendtgørelsen.

Om en person har pligt til at give oplysning om sit eget personnummer til en offentlig myndighed, beror på hjemmelen i det enkelte tilfælde, men vil i praksis normalt være nødvendig som led i vedkommendes identifikation. Hjemmelen kan være fastsat direkte i en lov eller være fastsat i regler i henhold til lov, eller afgivelsen af personnummer kan i øvrigt være en nødvendig identifikation til varetagelse af opgaver pålagt efter lovgivningen.

Til § 54

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 22, stk. 3, 1. - 3. pkt. Bestemmelsen betyder bl.a., at personnummer ikke må påføres fuldt læseligt i rudekuveters rude, uden på breve eller andre forsendelser til den pågældende. Derimod er der ikke herved noget til hinder for, at påføre personnummer på breve, som sendes til den pågældende i lukket kuvert.

Med bestemmelsen i stk. 2 ændres den hidtidige regel i folkeregistreringsbekendtgørelsen § 22, stk. 3, sidste pkt., således at personnummer fremover kan angives fuldt læseligt på giroindbetalingskort, såfremt dette fremsendes i lukket kuvert til den pågældende. Baggrunden herfor er, at den pågældende i givet fald vil kunne vælge at betale på anden vis end ved anvendelse af giroindbetalingskortet samt at betaling på postkontoret via girokortet i givet fald alene vil passere ansatte hos Post Danmark, hvis ansatte har tavshedspligt.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 22, stk. 5. Bestemmelsen skal tillige ses i lyset af offentliggørelsesforbudet, medmindre der er givet samtykke, i den foreslåede § 11, stk. 3, i forslag til lov om behandling af personoplysninger.

*Til kapitel 14. Beredskab, sikkerhedsforanstaltninger
m.v.*

Til § 55

Bestemmelsen fastlægger reglerne for beredskab i forbindelse med CPR.

Det må på den ene side sikres, at systemet til hver en tid er funktionsdygtigt, bl.a. fordi CPR er grundlag for udskrivning af valglister og valgkort. Næsten alle offentlige myndigheder får endvidere leveret oplysninger fra CPR. Det er således på en række væsentlige samfundsområder bydende nødvendigt, at CPR hele tiden fungerer. Det gælder især for f.eks. politiet, som henter aktuelle adresser m.v. i CPR, når der er behov herfor. Er det alligevel ikke muligt at opretholde CPR's edb-funktioner og forbindelsen til systemet, må det være muligt at køre videre med en manuel nødadministration.

På den anden side står varetagelsen af de hensyn, som skal sikre, at CPR's oplysninger - og et fuldt funktionsdygtigt edb-system - ikke falder i hænderne på en besættelsesmagt eller en magt, der har erobret en del af landet, med de skader, som dette vil forvolde både for de enkelte borgere og for landet.

Bestemmelsen i stk. 1 skal sammenholdes med § 12, stk. 3, i lov om offentlige myndighedsregistre, hvorefter der for visse registre, hvortil CPR hører, skal træffes særlige foranstaltninger, som muliggør bortskaffelse i tilfælde af krig eller lignende forhold. At CPR er omfattet af denne bestemmelse fremgår dels af bemærkninger i sin tid til dette lovforslag, hvor det blev udtrykkeligt nævnt, at centrale personregistre var omfattet, dels følger det af, at CPR er et landsdækkende register med terminaladgang, der indeholder oplysninger om bl.a. adresser og slægtskab. Det fastslås udtrykkeligt med den foreslåede bestemmelse, at dette fortsat er tilfældet. Det tilføjes, at der er truffet de fornødne foranstaltninger, der muliggør bortskaffelse eller tilintetgørelse af CPR i tilfælde af krig eller lignende forhold, jf. også § 41, stk. 2, i forslag til lov om behandling af personoplysninger. Det følger af sagens natur, at der ikke kan redegøres nærmere for disse foranstaltninger (bortskaffelse, tilintetgørelse), som så vidt muligt vil bero på en ministerresolution (regeringsbeslutning). En beslutning om eventuel iværksættelse af sådanne foranstaltninger vil først blive aktuel i en relativ sen fase i beredskabsopbygningen i forbindelse med den nationale overordnede beredskabsplan (Beredskabsstyrelsens tillæg til Totalforsvarets beredskabsplan).

Bestemmelsens stk. 2 regulerer de foranstaltninger, der også i henhold til beredskabsloven er truffet, såle-

des at kommunernes registreringsfunktioner i forbindelse med CPR kan fungere, såfremt den kommunale edb-anvendelse, herunder specielt terminaladgangen til CPR, helt eller delvis må indstilles. Arbejdet er fuldt ud baseret på terminaladgangen til CPR, idet der ikke i forbindelse med det daglige arbejde er krav om papirkartoteker m.v. i kommunerne. Det må forudses, at en fortsat drift af CPR i mange situationer under krig eller krigslignende forhold vil blive umuliggjort, om end risikoen i nogen grad vil kunne begrænses af de foranstaltninger, der er truffet på CPR's driftscener. Det er målsætningen under sådanne forhold at opretholde driften af CPR og dermed alle sædvanlige edb-baserede funktioner, så længe som muligt.

Det indgår som en enkeltforanstaltning i den nationale overordnede beredskabsplan (Beredskabsstyrelsens tillæg til Totalforsvarets beredskabsplan), at der skal foretages udskrift af beredskabsmateriale fra CPR til kommunerne på et tidligt tidspunkt i beredskabsopbygningen. Nærværende bestemmelse giver indenrigsministeren den fornødne hjemmel til at iværksætte denne udskrivning, som altid er klar til at blive foretaget med særdeles kort varsel.

Den gældende instruks for manuel nødadministration i kommunerne fremgår af »Vejledning til folkeregistrene om beredskabsplanlægning, Januar 1991«.

Det særlige beredskab, som omtales i stk. 3 etableres bl.a. gennem back-up, back-up driftcenter m.v.

Bestemmelsen i stk. 4 skal sammenholdes med § 8 i folkeregistreringsloven, som pålægger en kommunes indbyggere at give de nødvendige oplysninger til genoprettelse af folkeregistret, hvis kommunalbestyrelsen pålægger dem det. Der tænkes især på situationer, som er omfattet af stk. 1, hvor CPR er tilintetgjort i tilfælde af krig og lignende forhold. Pålæg kan nu også gives til offentlige myndigheder.

Til kapitel 15. Klage og straf

Til § 56

I den gældende folkeregistreringslov findes ingen udtrykkelig bestemmelse om klager over folkeregistrenes afgørelser. Med hjemmel i lovens § 1, stk. 2, har der imidlertid i folkeregistreringsbekendtgørelserne siden lovens ikrafttræden været optaget klagebestemmelser, jf. § 28, i den gældende folkeregistreringsbekendtgørelse.

Fastlæggelse af klageinstansen samt nærmere vilkår for klagerne findes imidlertid at være af en sådan betydning, at bestemmelser herom bør fastsættes i selve loven og ikke blot administrativt.

Klageinstansen for kommunernes afgørelser, som omtales i stk. 1, var indtil kommunalreformens ikrafttræden de almindelige tilsynsmyndigheder. Fra 1970 har klageinstansen været Indenrigsministeriet.

Det, der efter bestemmelsen kan påklages, er kommunens afgørelser. På folkeregistreringsområdet træffer kommunen afgørelser først og fremmest om borgernes bopælsregistrering, men bl. a. også om udlevering af oplysninger fra CPR og de gamle folkeregistre.

Hvor kommunerne indsætter oplysninger i CPR på grundlag af indberetninger til kommunen fra andre myndigheder, f.eks. statsamter, ministerialbogsførere, og domstole, træffes der ikke nogen afgørelse i medfør af folkeregistreringslovgivningen, og der kan derfor ikke klages i medfør af denne klagebestemmelse. Evt. klage over indholdet af sådanne registreringer må derfor rettes til den myndighed, der er ansvarlig for indholdet af denne registrering eller denne myndigheds klageinstans.

Der har ikke tidligere været fastsat frister for indgivelse af klager over folkeregistrenes afgørelser. En sådan frist foreslås nu indsat, fordi det virker urimeligt, hvis en borger, først lang tid efter at denne har fået en afgørelse, klager over denne. Herved risikeres, at relevante dokumenter m. m. er destrueret, og at sagen i det hele taget har ringe vilkår for at blive ordentligt belyst. Hertil kommer, at offentlige myndigheder og private kan have indrettet sig i tiltro til, at forholdene er, som det fremgår af CPR, således at en ændring giver anledning til stort besvær.

Den foreslåede klagefrist på 4 uger svarer til den frist, der mange andre steder i lovgivningen er fastsat og findes i øvrigt at give borgerne og myndigheder, som måtte være utilfredse med afgørelsen, et passende langt tidsrum at reagere i.

Fristen foreslås at løbe fra det tidspunkt, klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Denne formulering er almindeligt anvendt i forbindelse med klagefrister. En afgørelse er meddelt, når denne er kommet frem til adressaten. Af retstekniske grunde kan det ikke kræves, at afgørelsen skal være kommet til adressatens kundskab. Hvis subjektivt kundskab til afgørelsen krævedes, ville adressaten kunne forhindre meddelelsen af en formodet bebyrdende afgørelse ved at holde sig i forsættelig uvidenhed om denne.

Der er i klagereglerne ikke indsat nogen bestemmelse om opsættende virkning. Dette skyldes, at det i mange af de sager, som der er tale om, ikke giver fornuftig mening, idet selve afgørelsen ikke indeholder retsvirkninger i form af et påbud eller et forbud.

Som en ændring i den hidtidige fremgangsmåde foreslås, at klagen skal indgives til den kommune, som har truffet afgørelsen, således at denne kommune først vurderer sagen med de eventuelle nye oplysninger, som er anført i klagen.

Hvis kommunen, som modtager klagen, giver klageren medhold, er sagen afsluttet, således at Indenrigsministeriet ikke skal se sagen.

Ved den foreslåede ekspeditionsform opnås, at mange klagesager kan afgøres hurtigere, idet Indenrigsministeriet efter stk. 2 kun skal ind i de sager, hvor kommunen fastholder sin afgørelse, og i sådanne tilfælde ofte vil kunne påbegynde en realitetsbehandling uden yderligere høringer af kommunerne og eventuel deraf følgende forelæggelse for klageren.

De reelle grunde bag stk. 3, som også er ny, er de samme som bag 4 ugers-fristen. Hertil kommer, at det er usandsynligt, at den klagende skulle have været uvidende i over to år om den omhandlede registrering, hvis den gamle registrering har nogen betydning for den pågældende. Set i relation til folkeregistreringens hovedformål, som er konstateringen af en persons aktuelle bopæl, hvor det offentlige kan komme i kontakt med den pågældende, er en rettelse af en gammel registrering heller ikke særlig interessant.

Bestemmelsen afskærer ikke kommunen fra at ændre registreringen af en persons bopæl længere tilbage end to år, men kommunen vil i sådanne situationer skulle meddele borgeren ændringen i form af en afgørelse, hvorved borgeren, som bestemmelsen er udformet, får lejlighed til at klage over kommunens afgørelse, også selv om denne vedrører en ændring af en registrering, der er mere end 2 år gammel.

Afvisning af en klage efter stk. 4 vil være aktuel, hvis klagen er indgivet for sent eller vedrører forhold, som man ikke længere vil kunne klage over. Konstateringen af overskridelse af fristerne vil ofte blive afhængigt af den modtagende kommunes registreringer af klagens modtagelse. Den formelle afvisning tænkes imidlertid foretaget af Indenrigsministeriet.

En stadfæstelse vil finde sted, når Indenrigsministeriet er enig i den afgørelse, som kommunen har truffet.

Ændring af afgørelsen vil modsat finde sted, når Indenrigsministeriet har en anden vurdering af forholdene. I sådanne tilfælde kan Indenrigsministeriet umiddelbart samtidig med afgørelsen berigtige registreringer i CPR.

Hjemvisning tænkes forbeholdt de tilfælde, hvor ministeriet finder, at den konkrete sag ikke er blevet tilstrækkeligt belyst, herunder iagttagelse af reglerne i forvaltningsloven, forud for den påklagede afgørelse.

Til § 57

I den gældende folkeregistreringslov findes straffebestemmelser i §§ 10, 11, jf. § 12. § 10 indeholder både hjemmel for straf af overtrædelser af selve loven og muligheden af at fastsætte straf i de administrative bestemmelser for overtrædelse af disse.

I stk. 1 fastsættes straffebestemmelser for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser i lovforslaget.

Også juridiske personer kan pålægges strafansvar efter stk. 2.

Til § 58

Adgangen til at afslutte en sag om overtrædelse af folkeregistreringslovgivningen ved, at den pågældende betaler en bøde til kommunens kasse, er i de gældende regler hjemlet i folkeregistreringslovens § 11, som er uddybet i folkeregistreringscirkulærets § 25, stk. 2 og 3.

I modsætning til de gældende bestemmelser er der i stk. 1 ikke foreslået noget maksimum for bødens størrelse, som i den pågældende lov er på 600 kr. men det er derimod angivet, at kommunen kan fastsætte bødestørrelsen. Fastsættelsen af denne sker under hensyntagen til den pågældendes økonomiske forhold og forseelsens grovhed, jf. straffelovens § 51, stk. 3. Bødeforlæg gives af den kommune, som efter lovforslagets § 10, stk. 1, foretager undersøgelsen af pågældendes bopælsforhold. Såfremt den pågældende ikke godkender kommunens bødeforlæg overgives sagen til politimesteren til videre ekspedition.

Henvisningerne til retsplejeloven i stk. 2 vedrører kravet om skriftlighed samt indholdet af et sådant bødeforlæg.

Når bøden er betalt til kommunen, kan der efter stk. 3 ikke foretages yderligere strafferetlige skridt overfor den pågældende i anledning af den pågældendes forseelse.

*Til kapitel 16. Ikrafttrædelse m.v.**Til § 59*

I stk. 1 fastsættes, at loven træder i kraft den 1. april 1999. Herved kan bl.a. de nødvendige omlægninger af CPR-registret være gennemført, således at alle æn-

dringer i den gældende retstilstand, som følge af lovforslagets vedtagelse, kan træde i kraft samtidigt.

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer, at den gældende folkeregistreringslovgivning ophæves fra og med den 1. april 1999.

Opretholdelsen i stk. 3 af cirkulæret om vej- og boligregistret skyldes planer i By- og Boligministeriet om at samle vejregisteransvaret i BBR-lovgivningen. Dele af CPR's vej- og boligregistercirkulære skal fortsat opretholdes efter en eventuel gennemførelse af sådanne planer, men en afklaring heraf kan ikke foreligge inden nærværende lovforslags forventede ikrafttræden.

Stk. 4 er indsat, for at ingen, som idag har fået registreret et adresseringsmellemlavn, skal opgive dette i forbindelse med lovens ikrafttræden.

Stk. 5 fjerner tvivl, om igangværende klagesagers behandling skal ske efter de gamle regler eller efter CPR-loven.

Til § 60

Lovens geografiske udstrækning svarer til den gældende folkeregistreringslov, som ved kgl. anordning er sat i kraft i Grønland. På tilsvarende vis agtes lov om Det Centrale Personregister efter indhentet udtalelse fra Grønlands Hjemmestyre sat i kraft for Grønland. De færøske folkeregistre tilhører de færøske særanliggender.

Under hensyn til Grønlands særlige retsstilling i relation til det Europæiske Fællesskab antages, at Grønland må anses for et tredjeland i forhold til forslag til lov om behandling af personoplysninger. Udveksling af oplysninger mellem CPR og myndigheder i Grønland, når bortses fra de danske rigsmyndigheder, vil således være reguleret af reglerne i kapitel 7 i lovforslag om behandling af personoplysninger. Det følger heraf, at der kan overføres oplysninger til et tredjeland, såfremt overførslen er nødvendig eller følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov for at beskytte en vigtig samfundsinteresse eller for at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares. Det antages, at det alene er nødvendigt ved kgl. anordning at sætte lov om Det Centrale Personregister i kraft i Grønland.

Oversigt over væsentlige realitetsændringer i forhold til gældende retstilstand

Oversigten skal tjene som en læsevejledning og som en henvisning til de udførlige bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, hvor der er redegjort for ændringer af retstilstanden.

§ 2, stk. 3. Indenrigsministeriets samordningsforpligtelse for CPR-oplysninger er ny.

§ 3, stk. 3, nr. 1. Meddelelse om personnummer skal sendes umiddelbart efter fødslen og ikke som idag, først når barnet har fået et navn.

§ 3, stk. 4. Attestation af personnummer kan foretages af enhver kommune og ikke som idag kun af bopælskommunen, og kommunen kan forlange forudbetaling.

§ 3, stk. 6. Der har hidtil ikke kunnet registreres et administrativt personnummer i CPR.

§ 4. Der foreslås som noget nyt registreret oplysning om eget efternavn, forældremyndighed og separation samt bevaring af visse tidligere oplysninger. Endvidere må de foreslåede nye beskyttelsesoplysninger registreres.

§ 5. Den hidtidige adgang til at få registreret adresseringsmellemløse navne bortfalder.

§ 7, stk. 2. Af de hidtil angivne kriterier er ikke medtaget, om boligen ligger nærmest børnenes institutioner.

§ 8, stk. 2. Når et barn på skift opholder sig lige længe hos ikke samlevende forældre, skal nu alene lægges vægt på, hvem der har forældremyndigheden. Hidtil har det været forældremyndighed og andre objektive forhold.

§ 9. Tidligere har man kun kunnet blive registreret, som boende på et bevægeligt opholdssted, hvis dette lå fast.

§ 10, stk. 3. Private forpligtes til at bidrage til oplysning om en persons rette bopæl, og der indføres mulighed for at optage retsligt forhør efter retsplejelovens § 1018. Pligten for de private har hidtil kun

omfattet den flyttende samt logiværter. Offentlige myndigheders pligt til at bidrage til oplysning om en persons rette bopæl reguleres pt. af forvaltningsloven, som f. eks. Post Danmark, ikke er omfattet af.

§ 11, stk. 1 og 2. 14-dages fristerne for sagsbehandlingen i tvangsflytningssager og kravet om skriftlighed er en skærpelse af de almindelige regler efter forvaltningsloven, som også regulerer behandlingen af disse sager.

§ 12, stk. 1. Den hidtidige pligt til at anmelde flytning for husstanden ændres til en ret. Endvidere fritages en flyttende nu også formelt for selv at anmelde en flytning, som er anmeldt af en anden.

§ 12, stk. 4. Muligheden for at vurdere en flytteanmeldelse bedres på samme måde som anført under § 10, stk. 3.

§ 13, stk. 2. Pligten til at høre den fraflyttede forælder ved børneflytninger er ny.

§ 13, stk. 3. Pligten gælder nu, uanset om den flyttende har vist en flyttekvittering fra kommunen.

§ 15, stk. 2. Retten til under visse betingelser at blive registreret på en af kriminalforsorgens pensioner er, hvis opholdet dér er led i en strafafsoning og altså ikke frivilligt, en ændring i f. t. de gældende regler.

§ 16, stk. 2. Retten til at opholde sig indtil 6 måneder her i landet uden folkeregistrering udvides fra alene at gælde personer, som har været bosat i et nordisk land, til også at omfatte personer, der har været bosat i et EU- eller EØS-land, for at undgå forskelsbehandling af statsborgere i EU/EØS-landene. Flytteanmeldelsespligten ved tilflytning til landet indtræder nu på det tidspunkt, den pågældende opfylder betingelserne for at blive registreret som tilflyttet. Pligten er hidtil indtrådt ved flytningen. Den hidtidige pligt til at anmelde flytning for husstanden ændres til en ret. Endvidere fritages en flyttende nu også formelt for selv at anmelde en flytning, som er anmeldt af en anden.

§ 17, stk. 1. Børn under 18 år, som tager ophold hos forældremyndighedens indehaver, kan først folkeregi-

streres, når udlændingemyndighederne har udstedt et brev om, at de ikke skal have opholdstilladelse. Tilsvarende gælder EU-statsborger, som er at betragte som grænsegængere.

§ 24, stk. 5 og 6. Som noget nyt skal personer, som den danske stat har beordret til tjeneste i udlandet, samt disses husstand, aldrig registreres som udrejst.

§ 28. Navnebeskyttelsen, der fremover altid skal gives sammen med adressebeskyttelse, er en nyskabelse. Samtidig kan navn og udenlandsadresse som noget nyt også beskyttes ved udenlandsophold.

§ 29, stk. 3. Muligheden for beskyttelse mod reklamehenvendelser er ny.

§ 30, stk. 2. Lokalvejviser-, reklame- og forskerbeskyttelserne ophører fremover først efter den pågældendes anmodning. For de gamle beskyttelser er dette en ændring i forhold til lokalvejviserbeskyttelsen - som ophørte ved flytning til udlandet, eller hvis den pågældende forsvandt - og i forhold til forskerbeskyttelsen - hvor der ingen bestemmelser har været fastsat.

§ 33, stk. 1. Offentlige myndigheders forespørgsler om oplysninger i CPR har som hovedregel været gebyrfri. Stillede myndigheden mange forespørgsler inden for kort tid, kunne kommunen kræve en betaling på 27 kr. pr. forespørgsel. Fremover er betalingen for enhver forespørgsel 27 kr.

Kapitel 9. Reglerne om videregivelse af oplysninger til statistik og videnskab, uanset hvem der står for opgaverne, er nye. Der sker herved en tilpasning til lovforslaget om behandling af personoplysninger, herunder en ligestilling af adgangen til CPR uanset om forskningen sker i offentligt eller privat regi.

§ 38, stk. 1. Kredsen, som kan få leveret udtræk, er udvidet fra erhvervsvirksomheder til juridiske personer, for foreninger dog med den betingelse, at foreningen har et anerkendelsesværdigt formål. Samtidig ophæves det krav om, at der skal være tale om et konkret retsforhold.

§ 38, stk. 3. Levering af civilstandsoplysninger til forsikringsvirksomheder og - i et begrænset omfang - pengeinstitutter er nyt.

§ 38, stk. 4. Levering af beskyttede navne og adresser til kreditoplysningsbureauer er nyt.

§ 38, stk. 6. Kravet om, at virksomhederne m. v. skal være berettiget til at behandle oplysninger efter lov om behandling af personoplysninger er nyt. Herved overflødiggøres det hidtidige krav om indhentning af en udtalelse fra Registertilsynet.

§ 39. Terminaladgangen til CPR for at stille disse enkeltforespørgsler har hidtil været indskrænket til erhvervsvirksomheder mod nu alle de i § 38, stk. 1, nævnte juridiske personer.

§ 41. Kredsen af lande, der kan udsendes valgmateriale m.m. for, er udvidet fra EU/EØS- og nordiske lande til alle lande.

§ 42, stk. 3. Det er nyt, at forsikringsvirksomheder og - i et begrænset omfang - pengeinstitutter ved enkeltforespørgsler kan få civilstandsoplysninger samt oplysninger om slægtskabsforhold for en identificeret person og de oplysninger om slægtnings navne og adresser, uanset om disse er beskyttede, der er nødvendige for at udbetale en forsikringssum.

§ 42, stk. 4. Det er nyt, at kreditoplysningsbureauer uden en konkret vurdering kan få leveret beskyttede navne og adresser.

§ 42, stk. 5. Pligten til at høre den angivne debitor i tvivlstilfælde er ny.

§ 43, stk. 2. Tidligere kunne man ikke få oplyst navne, fødselsdatoer og adresser på en identificeret persons nærmeste familie, selv om man havde en retlig interesse heri.

§ 45. Hidtil har man kun kunnet få oplyst navne på personer tilmeldt ens adresse, hvis denne oplysning var led i behandling af en bopæls sag, eller man forud kunne identificere personen.

§ 46. Retten til attestation af de oplysninger, der er registreret om en i CPR, har tidligere været begrænset til bestemte oplysninger samt andre oplysninger, som man havde en retlig interesse i. Retten er nu udvidet til alle oplysninger uden betingelser, og attestation kan fås i enhver kommune mod tidligere kun i bopælskommunen.

§ 49, stk. 1, nr. 6. De oplysninger, man kan få i gammelt folkeregistremateriale, er udvidet med slægtskabsoplysninger.

§ 50. I denne paragraf er som noget nyt indsat hjemmel for at udlevere diverse oplysninger til forskellige,

som i forbindelse med dødsfald har en legitim interesse i disse.

§ 54, stk. 2. Tidligere måtte personnummeret ikke anføres fuldt læseligt på girokort.

§ 55, stk. 4. Der har hidtil ikke været nogen pligt for offentlige myndigheder til at bistå med retableringen af et ødelagt CPR.

§ 56. Klagebestemmelsen over kommunens afgørelser er ændret med angivelse af en frist for klagens

indgivelse, begrænsninger i alderen af de registreringer, den vedrører, samt med angivelse af, at klagen skal indgives via kommunen.

§ 57. Straffebestemmelserne er afpasset lovens nye bestemmelser.

§ 58, stk. 1. Ved bødeforlæg er ikke længere angivet et maksimumsbeløb.

§ 58, stk. 2. Henvisningen til retsplejeloven er ny.

Lovforslag nr. L 9. Skriftlig fremsættelse (7. oktober 1998)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om Det Centrale Personregister.

(Lovforslag nr. L 9).

Formålet med lovforslaget er at erstatte folkeregistreringsloven fra 1968 med en tidssvarende lov, hvor borgernes grundlæggende rettigheder og pligter med hensyn til folkeregistreringen samt adgangen til udnyttelse af de registrerede oplysninger fremgår af selve lovteksten. Det er endvidere ønsket at gøre reglerne enklere for borgerne, først og fremmest ved en klarere systematik. Lovforslaget skal skabe et godt grundlag for kommunernes varetagelse af folkeregistreringsopgaven, således at deres mulighed for at yde en god service over for borgerne forbedres. Samtidig skal lovforslaget forbedre den private sektors muligheder for at udnytte CPR's oplysninger.

Den gældende folkeregistreringslov fra 1968 tillægger ministeren bemyndigelser til bl.a. at fastsætte reglerne om folkeregistrenes/CPR's førelse samt adgangen til oplysningerne heri. Begrundelsen for de vide bemyndigelsebestemmelser var, at den i 1968 igangsatte rationalisering af folkeregistervæsenet måtte foregå gradvist og til dels afhængig af den tekniske udvikling og indførelsen af mere moderne teknik på andre administrationsområder. En fastlæggelse af de nærmere regler i selve loven i 1968 ville derfor have bevirket konstante lovændringer.

Denne begrundelse er efter knap 30 års erfaring ikke længere aktuel. Samtidig har de i medfør af loven fastsatte administrative forskrifter med tiden fået et betydeligt omfang. Specielt reglerne om bopælsregistrering har afgørende betydning for den enkelte borger, idet folkeregi-

steradressen efterhånden tillægges retsvirkninger mange steder i lovgivningen.

Der var på lovprogrammet for 1997/1998 bebudet et forslag til en ny CPR-lov, hvis fremsættelse dog blev udskudt på grund af udskrivelse af Folketingsvalget i marts 1998.

Lovforslaget indeholder reglerne for opbygningen af Det centrale Personregister (CPR) på grundlag af personnumre samt reglerne for tildeelingen af disse. Forslaget fastlægger endvidere, hvilke oplysningstyper, der kan registreres i CPR om den enkelte.

De indholdsmæssige regler for de forskellige oplysningstyper er reguleret af anden lovgivning, bortset fra reglerne for registrering af borgernes bopæl. Disse regler - kerneområdet for folkeregistreringen - fastsættes derfor også i lovforslaget. Der gives hér kommunerne nogle udvidede beføjelser til fra offentlige myndigheder og private at få de oplysninger, som er nødvendige for kommunernes stillingtagen til de bopælsager, der giver anledning til tvivl.

Lovforslaget indebærer en forbedret beskyttelse for den, som ønsker dette, mod videregivelse af oplysninger fra CPR. Der foreslås herudover ingen afgørende ændringer i borgernes grundlæggende rettigheder og pligter på disse områder.

Endelig giver lovforslaget en udtømmende regulering af den udnyttelse offentlige myndigheder og private kan gøre af de registrerede oplysninger i CPR. Der foreslås herunder en udvidelse af kredsen af private, der kan få adgang til CPR's oplysninger og en mindre justering af de oplysningstyper, private kan få udleveret. Der vil imidlertid fortsat være snævre rammer for de oplysningstyper, der kan videregives til private.

Samlet skal lovforslaget skabe den rette balance mellem på den ene side hensynet til at sikre

borgernes privatliv og personlige integritet og på den anden side hensynet til at effektivisere den offentlige administration og det private erhvervs-
liv.

Der vil med lovforslaget fremover kun være behov for administrativt at fastsætte uddybende bestemmelser om folkeregistring på nogle ganske få områder.

Da det foreliggende lovforslag omfatter en række områder, som ikke tidligere har været

forelagt Folketinget, er der udarbejdet udførlige bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, hvor der også er redegjort for eventuelle ændringer af retstilstanden.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.